

*Die wonder van die bloed van die
heiligtes Jesus Christus,
Chr*

*Tweede oorspronklike deur
Vader Gebhard Maria OCD
in Regensburg (1.)*

*wat in Roünlben in 1952 plaasgevind het
as die Eucharistiese Liggaam van Christus.*

*Dit is 'n heilige wonder dat die
Heilige Drie-eenheid
God, die Vader, die Seun en die Heilige Gees
het aan ons verleen vir
al e Menschen.
almal*

Vader Gebhard Maria Heyder OCD

**Ons eer, prys en lief die Almagtige Heilige Drie-eenheid, † die
Vader, die Seun en die Heilige Gees.**

Heilige Bloed van Christus, verlos ons van ons sondes.

Hierdie teken van God is vir alle mense.

Die Heilige God het Homself geoffer vir die saligheid van alle mense, sodat hulle die ewige lewe mag hê en die paradys mag betree.

Hy Self is ons Heilige God, Jesus Christus, wat Homself in die Heilige Sakrament met vlees en bloed, liggaam en siel, goddelikheid en menslikheid, werklik en egteenwoordig gee. Daarom moet die gelowiges die Heilige Sakrament met 'n rein hart ontvang, en 'n patene gebruik sodat geen deeltjies op die grond val nie. Want die Heilige God is teenwoordig selfs in die kleinste deeltjies.

Vir 30 jaar het Vader Gebhard Maria nederig en geduldig gewag, en daarna die boekie 'Tekene van God' gepubliseer sodat die Eucharistiese Bloedwonder vereer kan word.

En 40 jaar ná Vader Gebhard Maria het ons die Rodalben-teken gepubliseer, omdat dit so belangrik is.

En ons het Vader Gebhard Maria se weergawe beskikbaar gestel om aanlyn gelees te word.

Die Geseënde Maagd Maria het oor die Eucharistiese Blootrekenis gesê: "Kan my Seun meer gee as wat Hy hier gegee het? Want vir die tweede keer het Hy sigbaar Sy Heilige en Kosbare Bloed vergiet vir die saligheid van die siele."

Nou is die tyd dat die waarheid aan die lig kom.

Die grootste, ware en kosbare wonder van die Heilige God, Jesus Christus, ons Koning en Verlosser, is belangrik vir alle mense regoor die wêreld.

Ons almal wat die Heilige Kommunie met Bloed ontvang – dit wil sê die lewende God in vlees en bloed, liggaam en siel – is teenwoordig in die Heilige Sakrament.

Ons hoef nie die Hostie in die kelk met die kosbare Bloed te doop nie, want die Bloed van Christus is reeds ná die Konsekrasie in die Sakrament teenwoordig.

Daarom is dit goed om altyd die Heilige Nagmaal op die tong te ontvang, tot heerlikheid van die Heilige Drie-eenheid.

Ons het hierdie klein boekie voorsien sodat almal dit kan lees.

Alles is geskryf deur Vader Gebhard Maria in die boekie 'Teken van God'.

Die teken moet deur die Heilige Vader erken word. Sodoende mag die Verlosser uiteindelik, met sy kosbare Bloed, in die Sakrament aanbid en vereer word, nou en vir ewig.

www.gnadenvolle-gebete.de

November 2025
Geskryf deur Julijana Ebert en
Bernhard Koppenhagen

Skrywer se verklaring

Volgens die dekreet van die Kongregasie vir die Leer van die Geloof, goedgekeur deur Pous Paulus VI en deur hom in die A.A.S. 58/16 van 29 Desember uitgereik 1966, dit is toegelaat om geskifte oor verskynsels of openbarings sonder 'n imprimatur te publiseer – dit wil sê sonder kerklike magtiging om te druk.

Die outeur/redakteur verklaar dat hy, deur hierdie boodskappe te publiseer, nie beoog om die Kerk se oordeel voor te loop nie.

Redakteur van die eerste uitgawe: Fr Gebhard Heyder OCD Eerste uitgawe gedruk in 1982

Auteursreg voorbehou deur St. Raphael-Verlag, Ulm, Marienstraße 9

Gemagtigde herdruk van die tweede uitgawe 2004 Gedruk deur: DRUCKEREI Joh. van Acken, 47800 Krefeld Uitgewer en kopiereg:

Joachim Pache, 47839 Krefeld, Von-Harff-Straße 34

Zeichen Gottes

**Die heilige Eucharistie
ist das Herz- und Kernstück
unseres Glaubens**

Voorwoord by die 2de uitgawe

Die 48ste Wêreld-Eucharistiese Kongres het in 2004 in Guadalajara (Meksiko) plaasgevind op versoek van die Heilige Vader Johannes Paulus II. Die tema was: 'Die Eucharistie, Lig en Lewe vir die Nuwe Millennium.'

In 1881 het die eerste Eucharistiese Kongres in Lille (Frankryk) plaasgevind. Die inisiatief daarvoor het nie van 'n paus of 'n biskop gekom nie, maar van 'n vrou wat 'n diep liefde vir die Eucharistie in haar hart gekoester het en wat ontsteld was dat geloof in die Eucharistie as gevolg van die Franse Rewolusie byna heeltemal uitgesterf het. Emilie Tamisier (1834–1910) het die sentrale rol van die Eucharistie erken terwyl sy pelgrimstogte onderneem het na die plekke waar Eucharistiese mirakels plaasgevind het. Dit beklemtoon skerp die betekenis en belangrikheid van eucharistiese mirakels. Hulle word deur God Self aan die Kerk verleen om die sentrale rol van die Eucharistie te bevestig.

Wanneer hierdie groot geheim ernstig bedreig is deur misleidende ontwikkelings in die Kerkpraktyk of deur 'n gebrek aan geloof en eerbied, het God gereageer deur middel van spesiale tekens.

Eucharistiese mirakels staan dus nie langs die misterie van die Eucharistie nie en mag nie daarvan geïsoleer beskou word nie, en ook nie vereër word as 'n plaasvervanger daarvoor nie. Intendeel, daarin word die verborge werklikheid van die sakrament van die altaar konkreet en lewendig bevestig.

As die Here herhaaldelik eucharistiese mirakels aan sy Kerk verleen het deur haar tweeduisendjarige geskiedenis, is dit omdat die Heilige Eucharistie die grootste geskenk is wat Hy aan sy Kerk toevertrou het totdat Hy terugkeer.

Die Eucharistie is die hart en sentrum van die Kerk.

Joachim Pache, Krefeld-
Mariabidgroep, Krefeld

Gebed tot die Kosbare Bloed

In die naam van die Kosbare Bloed kom ek na U, o
Jesus, om U te vra, U aan te spoor, U te smeeek.
Al lyk dit of U my smeekbedes verwerp, sal ek nie
U bloeddeurdrenkte voete verlaat voordat U my
gehoor het nie.

Te veel genade, te veel barmhartigheid het
reeds uit U wonde na my gevloei om nie tot die
allerlaaste oomblik in die doeltreffendheid te
vertrou nie.

van U Heilige Kosbare Bloed. Daarom, Heilige God Jesus
Christus, deur U sewe uitgietings van bloed, deur elke druppel
van daardie allerheiligste prys wat vir my verlossing betaal is,
en

deur die trane van U Onbevleete Moeder, bid en
smeek Ek U om my gebed te verhoor.

Heilige Maria, Bron van die Kosbare Bloed, ek smeeek u,
laat hierdie geleentheid nie verbygaan sonder om die
Bloed te verheerlik nie
wat U onskuldig gehou het. **Amen.**

Ons smeeek U, Almagtige Heilige Drie-enige God,
† Vader, Seun en Heilige Gees, kom tot hulp van U dienaars, wat U met
U kosbare
Bloed.

'Sine sanguinis effusione non fit remissio.'

Sonder die vergieting van bloed is daar geen
" (Heb 9:22).

Voorwoord

'n Dertigjarige stilte lê tussen die gebeure self en hierdie huidige weergawe. Aan die 'getuienis' en die fotografiese dokumentasie in hierdie werk kan die Bybelse vers toegepas word, aangepas by die konteks van die hedendaagse geskiedenis: 'Ons praat oor wat ons weet, en ons getuig oor wat ons gesien het; tog aanvaar julle ons getuienis nie' (Johannes 3:11).

Die outeur se ervaring was soortgelyk aan dié van die psalmis: 'So lank as Ek het stilgebly (is gedwing om stil te bly), selfs my bene het verlep. Toe sê ek vir myself: 'Nou sal ek dit bely.' En U het my skuld weggeneem" (vgl. Ps 31:3–5).

Nou dat sekere hindernisse geval het, moet die boodskap van hierdie geheimenis van genade onbelemmerd sy loop neem en, in ooreenstemming met sy aard, die Eucharistiese geloof en vertroue in die Geseënde Maagd Maria en haar bemiddeling van genade in die harte van die lesers versterk.

Aangesien familieleden van die betrokke charismatiese figuur nog in die lewe is, word die betrokke name en plekke slegs in monogramvorm gegee, alhoewel hulle deur die skrywer in hul geheel aangeteken is in volle vorm.

Met die uitsondering van 'n fotoverslag in 'Neue Illustrierte', Keulen, 20 Augustus 1952 – Vol. 7, Nr. 34, bl. I–9, 'n paar artikels deur Broeder J. W., 'n kort nota in 'Vox fidei', Februarie 1982, en 'n soortgelyke verwysing in die boek van Franz Weiss, **Gottes Blut** (Christiana-Verlag, 1975), bl. 73–82, is daar niks oor hierdie godsdienstige gebeurtenis gepubliseer nie. Daar word gehoop dat hierdie klein boekie eendag aanleiding sal gee tot 'n omvattende aanvullingsband. Regensburg, op die Fees van die Vinding van die Kruis, 1982 Die Auteur

Geseënd sy U, Heilige Kosbare Bloed, kom en
help ons en die arme siele!

Inhoudsopgawe

I. Is die charismatiese werke van genade van die Heilige Gees vandag nog aan die werk?	6
II. Offerbloed in Bybelse aanbidding van God	7
1. In die Ou Verbond: van Abel tot die Uittog uit Egipte	7
2. Verbondsbloffoffers by Sinai	8
3. Liturgiese wette wat bloedoffers in die Tempel reguleer	8
4. Die offerbloed in die Nuwe Verbond.	8
III. 'n Kort biografie van die charismaties begaafde AEW	11
IV. Verslag oor die oorsprong van die 'Bloedsimbool' met egte fotografiese dokumentasie.	16
1. Laaste voorbereidings	16
2. Op pad na die verskyningsplek	16
3. Ontvangst in die woud agter die begraafplaas	19
4. Hoflikheid is jou vyand	20
5. Nagese van die Wfk-gebou	21
6. Begin van die charismatiese gebeurtenis	22
7. In die visie van die Gekruisigde	23
8. In die sig van Christus se bloeiende voete	24
9. 'n Kus op die voete van die Verlosser aan die kruis	25
10. Die linnen doek aan die Geseënde Maagd Maria aanbied om gekus te word	26
11. 'n blik terug na die aanbidders in die huis	27
12. Die groot uur van gekruisigde liefde	28/29
13. Die woede van die hel; skote seur deur die geledere van die aanbidders	30
14. By die eerste sig van die teken in die hemele	31/32
15. Effek op die gemeente van aanbidders	33
16. In die salige visioen van die teken in die hemele	34
17. In stille besinning	35
18. 'Brood van die Lewe' uit 'n engel se hand na 'n vriend van die AEW	36
19. AEW ontvang selfs die brood van die hemel uit die hande van engele	37
20. Die hemelse teken in die openbaar	38
21. Wag op die vertrek van die Koningin van die Hemel	39
22. In die salige visioen van die Moeder van God	40
23. 'n plechtige boodskap uit die Hemel	41
24. Laaste transkripsie van die hemelse boodskap en afskeid	42
25. Getuies wat nie lieg nie	44
26. Die familie se huis soos gesien vanaf die straat	45
27. 'n Kort uiteensetting van die laaste jare van die AEW se lewe	46
V. Beskrywing van die afmetings van die bloedsimbool en sy dele	48
VI. 'n Poging tot 'n wiskundige en meetkundige ontleding van die bloedteken	
1. 'n Sirkel rondom die hele bloedteken met twee ingeskrewe gelykbenige driehoeke en 'n kruispunt by die Host-simbool.	49
2. Die 'Goue Verhouding'	49
3. 'n vierhoek in die vorm van 'n hostie, deur 'n kruis deurgesny	50
VII. R. se bloedteken en die kerklike tribunaal	51
VIII. Litanie en gebede ter ere van die Kostelike Bloed	53

IX. Heilige Mis ter ere van die Kostelike Bloed	56
X. Bylae	59
1. Nabyfoto van die bloedvlek met besonderhede van die geometriese patrone	59
2. Die twee geometries afgelei styliseerde kelkvorme	60
3. Vloerplan vir 'n heilige ruimte	61
4. Kalk	62
5. Nagmaalbekken	63
6. Foto's deur AEW	64

Almagtige Heilige Drie-eenheid,
 U het U eniggeborene Seun as die Verlosser van die
 wêreld aangestel en verkies om deur Sy bloed met ons
 versoen te word; ons bid U daarom aan om ons toe te laat
 die prys van ons verlossing te eer en, beskerm deur Sy
 krag teen die euwels van hierdie aardse lewe, mag ons vir
 ewig in die hemel die vrugte daarvan geniet: deur Hom,
 ons Koning en Verlosser, Heilige God Jesus Christus, ons Here.
Amen.

I. Is die charismatiese werke van genade van die Heilige Gees vandag nog aan die werk?

'Die Christendom het hier koud geword'—met hierdie waarneming het 'n Afrikaanse predikant na drie en 'n half jaar se tydelike bediening in 'n Protestantse gemeente in Beiere afskeid geneem (MZ Nr. 73; 27–28 Februarie 1982). Die swart predikant het dus doelbewus 'n uitdrukking aangeneem wat in die daaglikse gebed vir die Fees van die Stigmata van St. Franciscus (Ou Misboek, 17 September) voorkom: 'Frigescente mundo... Toe die wêreld koud begin word, het U, Here, die stigmata van U Lydensweg op die liggaam van Sint Franciscus vernuut, om ons harte opnuut met liefde vir U aan te steek.'

Mens mag vra of die Heilige Gees, deur Christus aan sy Kerk belowe vir krag en vertroosting (Lukas 24:49; Johannes 4:25–26) nie ook, in ons eie tyd, uiterlike, sigbare 'tekens en stigmata' kan voortbring nie, aangesien goddeloosheid wild geword het, die liefde by baie koud geword het, en daardie 'laaste dae' duidelik aangebreek het, waarvan 'die Gees uitdruklik sê dat baie sal afval' (Matt 24:12; 1 Tim 4:1). Verder, wanneer Christus ons verseker dat die Heilige Gees, die Voorspraak van God vir sy Kerk, 'die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel' (Johannes 16:7–8), kan dit slegs so verstaan word dat regdeur die hele verlossingstydperk, nie slegs gedurende die sogenaamde apostoliese tydperk nie, sal werk deur sy buitengewone daadwerke van genade, deur sy charismes—eksternal sigbare tekens en wonders—waarmee die wêreld, wêreldse mense en, nie die minste nie, gesekulariseerde Christendom, tesame met sy leraars en herders, in die ware geloof in Christus en sy verlossingswerk versterk moet word, of daartoe teruggebring moet word. Die charismatiese genadegawes is vrye geskenke van die Heilige Gees, onafhanklik van menslike verdienste. Hulle is tekens en waarskuwings van die hemel aan 'n geloofslose mensdom, wat hulle roep om terug te keer na Christus en sy Evangelie. Toe hy afskeid neem, het Jesus sy dissipels – en deur hulle sy hele toekomstige Kerk – belowe: 'Hierdie tekens sal die gelowiges vergesel: in my naam sal hulle demone uitdryf en in nuwe tale praat. Hulle sal slange optel, en as hulle iets dodelik drink, sal dit hulle nie skade berokken nie. Hulle sal hulle hande op die siekes lê, en hulle sal herstel' (Mrk 16:17–1B). Om hierdie belofte te bevestig, word daar verder gesê: 'Hulle het uitgegaan en oral gepreek. En die Here het saamgewerk en die woord bevestig deur die tekens en wonders' (Mrk 10:20).

II. Die offerbloed in Bybelse -aanbidding

1. In die Ou Verbond, van Abel tot die Uittog uit Egipte

Die eerste Bybelse uiteensetting van die aanbidding van God deur offer vertel ons: 'Abel het van die eersgeborenes van sy trop geoffer. En die Here het met welgeval na Abel en sy offer gekyk' (Gen 4:4). Die lam is op die altaar verbrand, en die versamelde offerbloed is oral uitgespuit die altaar. – Kort daarna hoor ons van Kaïn se broedermoord: 'Hy het opgestaan teen sy broer Abel en hom doodgemaak' (Gen 4:8). Die Here het vir Kaïn gesê: 'Wat het jy gedoen? 'die stem van jou broer se bloed roep na my van die aarde af"' (Gen 4:10). Só word Abel se bloed indirek gekenmerk as 'n offerbloed wat na die hemel uitroep, nie as 'n stem van aanbidding en danksegging nie, maar as 'n kreet om vergelding en straf (vergelyk Openbaring 6:9–10). Dit is presies hoe die apostel dit interpreteer wanneer hy die messiaanse bloed van die Verlosser vergelyk met die bloed van die geslagte Abel: 'Ons het na Jesus gekom, die Middelaar van die Nuwe Verbond, om met bloed besprinkel te word wat 'n beter woord spreek as dié van Abel' (Heb 12:24). Dus is nie net sy offerlam nie, maar ook Abel self 'n tipe, 'n voorskaduwing wat profeties wys op die doodslag en offer van die onskuldige Jesus en sy offerbloed. Die betekenis en effek van die offerbloed word veral indrukwekkend gedemonstreer deur die paaslamsoffer by die Eksodus

uit Egipte: 'Elkeen moet 'n lam sonder gebrek neem vir sy gesin ... Die hele gemeente van die kinders van Israel moet dit by skemer slag. Hulle moet van die bloed neem en dit aan die twee deurposte en die dwarslat van hulle huise sit ... Die bloed op die huise waar julle woon, sal 'n teken van beskerming vir julle wees. 'Wanneer Ek die bloed sien' (sê die Here), 'sal Ek oor julle heen gaan. So sal die plaag wat die dood bring, julle nie aanraak wanneer Ek die land Egipte tref nie. Niemand mag tot die oggend uit die deur van sy huis uitgaan nie. Die Here sal deur die land gaan om Egipte te tref. Wanneer Hy die bloed op die deurkosinus en op die deurposte sien, sal Hy daardie deur oorslaan en nie toelaat dat die engel van die dood in julle huise ingaan om julle te tref nie"' (Eks 2:4–7, 13, 22–23).

Sodoende het die offerbloed van die simboliese Paaslam die 'beskermingsteken' geword vir die Ou-Testamentiese volk van God. Net so, in die messiaanse tydperk van verlossing, moet die bloed van die ware Paaslam en Lam van God, deur getroue verering, 'n doeltreffende, bonatuurlike 'beskermingsteken' word

vir die getroue Christelike gemeenskap in die verdrukking van hul tyd. – Soos die Kerk in haar jaarlikse Paasjubel sing: 'Dit is die Paasfeeste, wanneer daardie ware Paaslam geslag word, wie se bloed die deurposte (harte) van die gelowiges heilig. – Cuius sanguine postes fidelium consecrantur' (Exultet).

2. Die bloedoffer van die Verbond by die n Sinai

'Toe beveel Moses die jong manne van die kinders van Israel om brandoffers te bring en diere as vredesoffers aan die Here te slag. Moses het die helfte van die bloed geneem en dit in skottels gegooi. Hy het die ander helfte van die bloed op die altaar gesprinkel. Hy het toe die Boek van die Verbond geneem en dit hardop vir die volk voorgelees. Hulle het geantwoord: "Ons is bereid om alles te gehoorsaam wat die Here gespreek het." Toe neem Moses die bloed, spuit dit op die volk en sê: 'Kyk, dit is die bloed van die verbond wat die Here met julle gesluit het op grond van hierdie voorskrifte' (Eks 24:5–8). Christus het die uitdrukking 'bloed van die verbond' letterlik aangeneem toe Hy die Nuwe Verbond 'in sy bloed' ingestel het (Mrk 14:24). Deur analogie met die antieke verbond word die Nuwe-Testamentgelowige—die Christen—ook misterieus besprinkel met die bloed van die verbond van die Lam van God in die doop en die ander sakramente. Net soos die eerste Pous, Petrus, ons verseker in sy eerste 'apostoliese brief': 'Julle is nie met silwer of goud losgekoop nie, maar met die kosbare bloed van Christus, soos van 'n lam sonder gebrek of smet' (1 Pet 1:18–19).

3. Liturgiese wette rakende bloedoffers in die Tempel

Ons vind gedetailleerde regulasies hieroor in die Boek Levitikus, hoofstukke 1–7. Daar staan: 'Die slagoffer-dier moet voor die Here geslag word. Maar die seuns van Aäron, die priesters, moet die bloed offer en dit rondom die altaar sprinkel. Die priester moet dan die hele (offer vleis) op die altaar laat brand, sodat dit 'n brandoffer, 'n vuuroffer, 'n lieflike geur vir die Here kan wees. Die bloed moet na die altaar gebring word om daarop uit te giet. 'In die geval van 'n offer van 'n duif, moet die bloed uitgedruk word teen die sy van die altaar' (Lev 1:5, 9, 15). Die bloed is dus 'n noodsaaklike deel van die offer; dit vlek en heilig die altaarsteen, en maak dit werklik 'n offeraltaar. Die liturgiese instruksies vir sondofferandes is baie lewendig en dramaties: 'Die gesalfde

die priester sal van die bloed van die dier neem en dit in die Tent van Samekoms inbring. Die priester sal sy vinger in die bloed doop en dit sewe keer voor die Here teen die gordyn van die Heilige plek spuit.

Daarna moet die priester 'n deel van die bloed op die horings (hoeke) van die Here se wierookaltaar aanbring. Al die oorblywende bloed van die dier moet hy by die voet van die brandofferaltaar uitgooi" (Lev 1:1–7). 4. Die bloed van die offer in die Nuwe Verbond. Deur die Nuwe Testament word die kosbare bloed van Christus 40 keer genoem. Jesus self spreek sewe keer van sy verlossende bloed. In die preek oor die belofte van die Huweliksmaal hoor ons: "Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, sal julle geen lewe in julle hê nie. Wie wat my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en Ek

"Ek sal hom op die laaste dag opwek. Want my vlees is ware kos en my bloed is ware drank. Wie my vlees eet en my bloed drink, bly in my en ek in hom" (Johannes 6:53–56). By die instelling van die Eucharistiese misterie lees ons

: 'Toe neem Jesus die beker, sê dankie en bied dit vir hulle aan en sê: "Drink almal daaruit; want dit is my bloed van die (Nuwe) Verbond, wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes"' (Matt 26:27–28). In Markus 14:24 staan daar: "Dit is my bloed van die (Nuwe) Verbond, wat vir baie uitgestort word.' En in Lukas 22:20 lees ons: 'Hierdie beker is die Nuwe Verbond in my bloed, wat vir julle uitgestort word.' Uit die monde van Christus se teenstanders hoor ons vier keer melding maak van die Here se bloed. Judas reik na die galg en roep uit: 'Ek het gesondig; ek het onskuldige bloed verrai' (Matteus 27:4)! Pilatus probeer sy hande in onskuld was van die bloedvergieting met die woorde: 'Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige man. Sien daarna self' (Matteus 27:24). Tydens hul regsverhoor, die hoëpriester

beskuldig die apostels: 'Julle probeer die bloed van hierdie man op ons lê' (Hand 5:28). Tog was dit in werklikheid die hoëpriester self wat dit gedoen het toe hy tot Pilatus uitgeroep het: 'Laat sy bloed oor ons en ons kinders kom' (Matt 27:25) Die apostel Paulus praat 18 keer in sy briewe, insluitend die Brief aan die Hebreërs, van die verlossende bloed van Christus. Hier word slegs 'n paar gedeeltes aangehaal. 'God (die Vader) het hierdie Jesus as 'n versoeningsoffer deur sy bloed aangebied, doeltreffend deur geloof' (Rom 3:25).

- "In hom het ons verlossing deur sy bloed, die vergifnis van die sondes" (Ef 1:7). - 'Hy het vrede gemaak deur die bloed van die kruis' (Kol 1:20). - 'Die bloed van Christus, wat deur die ewige Gees homself sonder smet aan God aangebied het, sal ons gewete reinig van dooie werke' (Heb 9:14). - Uit die briewe van die apostel

Johannes: 'Die bloed van Jesus, sy (die Vader se) Seun, reinig ons van alle sonde' (1 Johannes 1:7). - 'Jesus, die Seun van God—dit is die een wat gekom het deur water en bloed' (doopwater en die Verlosser se bloed; 1 Johannes 5:6). - In sy Evangelie gee die Geliefde Dissipel, wat die enigste apostel was wat reg langs die kruis gestaan het, vir ons die egte getuienis van die offerbloed van die

Here: 'Een van die soldate het sy sy deurboor met 'n spies, en dadelik het bloed en water uitgekom' (Johannes 19:34). - Nog 'n getuienis van hierdie evangelis boei ons. Hy som sy eerste ontmoeting met Jesus op in hierdie woorde: 'Die volgende dag het Johannes (die Doper) weer daar gestaan met twee van sy dissipels. Toe hy Jesus verbygaan sien, roep hy uit: "Kyk, die Lam van God!" Sodra

die twee dissipels (een van wie die evangelis self was) hom dit hoor sê, het hulle Jesus gevolg" (Johannes 1:35–36).

In sy boek Openbaring beskryf Johannes vir ons sy charismatiese visioen van Christus: 'Ek het die Lam staan sien, asof dit geslag (geoffer) was, in die middel van die troon en van die vier lewende wesens en in die middel van die ouderlinge. En die heiliges het 'n nuwe lied gesing: 'U is waardig om die boekrol te neem en sy seëls oop te maak; want U is geslag, en met U bloed het U mense vir God gekoop' (Openbaring 5:6, 9).

Dit is duidelik dat Johannes in die geslagte Lam, Christus as die geofferde Lam van God gesien het, wat aan die kruis bloei tot die dood.

Sodoende het die gesig van die geslagte, bloeiende goddelik-menslike offerlam die hele geloof van Johannes, sy geheue, sy volle dankbaarheid, verlange en liefde van begin tot einde gevorm, en het hom met reg die naam van die 'geliefde dissipel' besorg, daardie dissipel 'wat Jesus liefgehad het, wat by die maaltyd op sy bors geneig het' (Johannes 13:23; 21:20). –

Johannes het nog altyd volgelinge gehad, en sal dit bly doen, wat hom naboots, ook wat sy charismatiese visie op Christus se bloed betref, totdat die Here grootse terugkeer aanbreek, waarna hy smag met die uitroep: 'Veni, Domine Jesu. Kom, Here Jesus' (Openb. 22:20). – Dit is die moeite werd om daarop te let dat Johannes, meer as sestig jaar ná die bloedige offer van die Lam van Christus op Golgota, die charismatiese visioen van die geslagte Lam van God gehad het en, vir dekades, self Lam van God se offer neer op die altaar tydens sy Eucharistiese diens. Kan die almagtige Seun van God, vir wie 'n duisend jare soos een dag is' (2 Petrus 3:8), ondanks sy hemelse verheerliking, nie ook in ons eie tyd so kan doen nie? 'By God is niks onmoontlik nie' (Lukas 1:37).

III. 'n Kort biografiese skets van die charismaties begaafde AEW

Op Paasdag 1952 het ek berig ontvang van vreemde godsdienstige voorvalle in die westelike grensstreek van die Duitse state, binne die Wfk-familie, in die klein dorpie R. in die Ryn-Palatinate. Na 'n briefwisseling het ek op 7 Mei 1952 'n geskrewe antwoord ontvang van die betrokke persoon Mej. AEW, waarin sy haar groot vreugde uitgespreek het dat uiteindelik 'n eerste woord van goeie wil van 'n priester tot haar gekom het. Sy het 'n versoek bygevoeg dat ek 'n mate van belangstelling in haar sou toon, aangesien haar geestelike lyding haar fisiese pyn verreweg oortref het. Ek het daarom 'n geruime tyd later na R. gereis om die situasie self te ondersoek.

Ek het haar vader gegroet, 'n man van gemiddelde lengte in sy vyftigs, 'n voorman by 'n skoefabriek in P.

Hy het onvermoeid van dagbreek tot skemer gewerk om in die onderhoud van sy gesin van vyf dogters en een seun te voorsien. Sy stille, introverte aard, wat tog daarin geslaag het om 'n vriendelike glimlag te wys ten spyte van al sy voor die hand liggende probleme, het 'n aangenaam kalmerende uitwerking gehad. Tog moes hy ook die vyandigheid van sy landgenote verduur, aan wie hy sy hele lewe lank nog nooit aanleiding tot 'n dispuut gegee het nie. Slegs weens die buitengewone verskynsels rondom sy dogter is hy, op aandrang van mense van wie mens dit die minste sou verwag, in Junie 1952 uit die fabriek ontslaan as die enigste werknemer wat afgedank is. Die Wfks sou tot 'n staat van skande en vervalheid gereduseer word. Toe die vader ná sy ontslag tuis kom, het hy na sy slaapkamer gegaan, sy innerlike pyn verberg, by die kant van die bed gekniel en die Rozenkrans gebid. - Die moeder, van 'n lang, slanke gestalte, het die verweerde trekke van diep, hartseer lyding op haar magere gesig gedra. Sy was die eerste wat by dagbreek opstaan en die laaste wat laat in die aand gaan slaap, onvermoeid aktief en toegewyd aan haar groot gesin. Haar grootste hartseer was dat sy en haar familie—vir wie die predikant verlede somer nog 'n geskrewe sertifikaat uitgereik het waarin hulle as een van die beste in die hele dorp geprys is—uit die kansel geëkskommunikeer is sonder enige skynbaar objektiewe regverdiging en effektief verhinder is om kerkdienste by te woon. Ek het haar dopgehou

stil toe die klokke vroeg in die oggend gelui het en sy deur die venster na die kerktoegang met trane in haar oë gekyk het. As gevolg van haar groot gesin is sy nie eens gespaard gebly vir die mees afskuwelike openbare beledigings en spottende vergelykings nie. Sy het saam met haar ouer dogters 'n klein breibedryf bedryf. Dit moet erken word dat selfs hierdie beskeie bestaan byna onmoontlik gemaak is deur 'n formele boikot wat deur hul kwaadwillige teenstanders gereël is. Daar is gesê dat die Wfks mal geword en histories geraak het, soos almal wat by hulle gestaan en die aandroosarië saam met hulle gebid het. Die saak het egter onverwags bereik wat die parochiepriester in sy 25 jaar van bediening daarin nie kon regkry nie, naamlik dat sy parochiane verenig agter hom gestaan het. Tog word dit duidelik gemaak hoe min die skare eintlik agter hul herder gestaan het—en selfs die elite van die Kolpinggenootskap—deur 'n aanhaling uit die sirkulêr van 26 Mei 1952: 'Die Kolping-familie verkeer in 'n krisis wat sy voortbestaan bedreig. As dit sy lede persoonlik en skriftelik vra, en die meeste reageer nie eens op hierdie uitnodiging nie, dan is daar iets verrot in die staat van Denemarke. Dit was nie net op 11 Mei die geval nie, maar ook by die laaste teatergeleentheid. As slegs 10–20 mense opdaag vir 'n verpligte vergadering, dan is daar iets fout. Maar as nou

die presies dieselfde groep lede tree op so 'n gecoördineerde wyse dat hulle 'n godsdienstige meisie en haar familieledede jaag asof hulle vrye teikens is – ons sal later meer hieroor te wete kom – dan was daar ook iets fout met die staat Denemarke." Op St. Stefanusdag 1925 is mnr. en mev. Wfk se derde oudste dogter gebore; sy is gedoop AE. Sy het agt jaar lank die laerskool in haar tuisdorp bygewoon en, tydens die Nazi-era, haar verpligte jaar in die Hitler-jeug in Neumarkt naby Breslau voltooi. Sy het toe 'n sesmaande-kommersiële kursus in P. gevolg en, nadat sy dit suksesvol voltooi het, is sy 'n klerikale assistent by G. K. se saagmeul geword. Van daar af het sy gou na die P.

Distriksbesparingsbank, R.-tak, verhuis, waar sy van 1943 tot 1951 gewerk het. 'n Eersteklas aanbeveling van die destydse direkteur bevestig dit. As meisie was AEW 'n aantreklike jong vrou, 1,70 meter lank, met donker, ietwat skaars hare wat tydens 'n kindergebrek uitgevall het, maar wat, soos sy beweer het, ietwat teruggegroei het ná 'n pelgrimstog na Walldürn. Sy was altyd skoon en netjies geklee, alhoewel nie opvallend of met oormatige juweliersware nie. Afgesien van die kinderiektes masels en difterie, was sy vanaf die ouderdom van tien deur langdurige kwale geteister wat op hul beurt byna elke orgaan in haar liggaam geraak het. Volgens haar moeder het sy al hierdie siektes met groot geduld verduur. In 1945, terwyl sy na Freiburg im Breisgau gereis het, het sy 'n hersenskudding opgedoen toe 'n stuk bagasie op haar geval het. 'n Lewensgevaarlike ongeluk het haar getref terwyl sy in Julie 1951 op vakansie in Switserland was. Terwyl sy probeer het om die pad in Waldshut aan die Bo-Ryn oor te steek, is sy met volle krag deur 'n motorfietsryer getref en in die lug gegooi, waarna sy flou gelê het. Benewens ander ernstige beserings het sy 'n ernstige hersenskudding opgedoen. Aangesien sy nie vervoer kon word nie, is sy in die hospitaal in Waldshut opgeneem. As gevolg van die hersenskudding het sy ernstige toevale begin kry, wat vererger het nadat sy terug in haar tuisdorp geneem is.

Vir AEW het dit die begin van 'n geestelike suiwering gemerk, waarvan die Skrif sê: 'God het haar beproef en haar as waardig voor Hom gevind. Soos goud in die vuur, het Hy haar beproef en haar toe as 'n brandoffer aanvaar' (Wsh 3:6). Vir AEW was dit terselfdertyd die voorbereiding en die pad wat na haar charismatiese gawe gelei het. In 'n visioen het die Geseënde Maagd Maria vir haar gesê dat sy genees sou word, spesifiek op 24 November, wat destyds nog die feesdag van die 'Doctor mysticus', Sint-Jan van die Kruis, saam met Sint-Teresa van Spanje, die hervormer van die Karmelitiese Orde, was. Die genesing het toe skielik en heeltemal plaasgevind. Vanaf daardie oomblik het sy nooit weer 'n aanval gehad nie. Al die dokters, insluitend spesialiste, het die siekte ongeneeslik verklaar en haar onmiddellike dood voorspel. Haar dae is onderbroke

Na haar fisiese genesing het sy 'n lyding van 'n heeltemal ander aard deurgemaak, gestuur uit die hemel. Dit was 'n geheimsinnige heropvoering van die Passie van Christus, die geseling, en ook 'n innerlike stigmatisering, onsigbaar vir die buitewêreld, gedurende die Vastryd en veral op Witte Donderdag en Goeie Vrydag van die jaar 1952. In die laatmiddag van daardie dag het sy in 'n doodsagtige flou geval, net om verfris op Paasfees wakker te word – sonder enige natuurlike medikasie – en deel te hê aan die vreugdes van die Here se Opstanding. Alhoewel haar familieleden herhaaldelik versoek het, het geen verteenwoordiger van die Kerk ooit verskyn om hierdie gebeure waar te neem en te ondersoek nie, met die gevolg dat die betrokke verslae, wat tog aan die hoër kerklike owerhede gestuur is, enige feitelike grondslag of bewyswaarde ontbreek. Ek self was nie 'n direkte getuie van hierdie gebeure nie; my tyd saam met die familie was daarvoor te kort en te skaars. Ek het egter klere gesien met talle, verlengde bloedvlekke wat goed deur gesel kan wees. Daar was ook geen tekort aan eksterne, gewelddadige vervolging gedurende hierdie tydperk nie. Op die aand van 8 Januarie 1952, vier onbekende individue, waartydens sy gewelddadig op die kop met 'n harde voorwerp geslaan is, wat veroorsaak het dat sy weer 'n hersenskudding met ernstige, aanhoudende pyn gely het. Die vroeër toevale het egter nie weer voorgekom nie. Haar charismatiese lewe van visioene het voortgeduur van November 1951 tot einde Junie 1952, met gereelde verskynings van die Geseënde Maagd Maria, die lydende en ook die opgestane Verlosser, Sint Josef—wat in 'n vreemde (Aramese) taal met haar gepraat het—en Sint Gemma Galgani. Sedert haar ekskommunikasie Kersfees 1951 het 'n engel met 'n kelk en hosties ook herhaaldelik verskyn en geheimsinnig die 'Brood van die Lewe' aan haar en aan almal wat die Rozenkrans saam met haar by haar ouers se huis gebid het, aangebied, soos die Boodskapper van God self hierdie vorm van geestelike gemeenskap genoem het. As die finale en afsluitende gebeurtenis van haar visioenêre ervaring, is aan haar gesê dat die Geseënde Maagd Maria en die Verlosser op 1 Julie 1952 aan haar sou verskyn. Sy is belowe 'n teken wat daardie dag vir almal sigbaar sou wees, sodat almal kon glo. Dit sou in 'n beboste area agter die begraafplaas plaasvind, in volle sig van die publiek. Op haar versoek het die Moeder van God belowe om op 2 Julie, die Fees van die Visitatie, nogmaals te kom om haar totsiens te sê, en dit by haar tuiste te doen. Sy het aangevoel dat hierdie afskeid baie pynlik vir haar sou wees, en sy het nie gewens om op daardie tydstip aan die blik van ander blootgestel te word nie. Die Hemelse Moeder het hierdie versoek toegestaan. Haar karakter en fundamentele godsdienstige siening kan hier slegs in breë trekke geskets word, soos toegelaat deur 'n relatief kort waarnemingsperiode. In haar denke en oordeel het AEW 'n gesonde verstand getoon wat soms op rasionalisme grens, selfs in godsdienstige sake. Tot die tyd van haar eie charismatiese ervarings het sy nie net alle meer onlangse verskynings verwerp nie, maar was sy ook krities teenoor Lourdes en Fatima. Byvoorbeeld, toe haar ietwat brose medesuster A. 'n

bedevaart na Lourdes, het AEW opgemerk: 'Dit sou wyzer wees as sy na die Allgäu gaan en daar rus', 'n opmerking wat haar egter 'n skerp berisping van haar moeder opgelewer het, tesame met 'n verbod op 'n reis na Rome wat sy andersins toegelaat sou gewees het. Sy was ook minagtend teenoor haar eie visioene en het gewens dat die Geseënde Maagd dit aan haar jonger suster, C., sou verleen. In godsdienstige sake was sy gekant teen alle vorme van fanatisme en emosionele oormaat. Selfs toe was sy nie een van diegene wat gereeld gebid het nie. Toe sy egter gebid het, was sy ten volle opgeneem in die daad. Sy het 'n skerp insig gehad in die werklik noodsaaklike aspekte van Katolieke vrome lewe. In 'n gesprek het sy vir my heel onopvallend bely: 'Ek het die Heilige Misoffer nog altyd as die kosbaarste gebed beskou. As ek nie daaraan deelgeneem het nie, het ek gevoel dat al my ander aktiwiteite daardie dag niks werd was nie.' Ek kan dit sê: ek het nog nooit die Heilige Mis bygewoon sonder om ook die Heilige Nagmaal te ontvang nie. Vir my sou dit gelyk het soos die Verlosser se woorde: 'Die genooïdes was nie werd nie' (Mt 22:8). – Sy het dit moeilik gevind om iemand in die innerlike lewe van haar siel en haar gebedslewe in te laat kyk. Toe sy terloops 'n leke-kategeet noem wat beweer het dat kontemplatiewe gebed net vir opgeleide mense is, het sy oor hierdie opmerking gesmileer en was toe verheug toe ek vir haar 'n pamflet oor kontemplatiewe gebed gegee het. Sy kon dikwels net 'n paar uur per nag slaap. Toe daar gevra is hoe sy die lang nagure deurgebring het, het sy geantwoord: 'Ek dink.'" Dit is presies dieselfde antwoord wat St. Theresa, as 'n jong meisie, gegee het toe daar gevra is wat sy gedurende haar stil ure doen: dink aan God en Sy grootheid, Sy alomteenwoordigheid, Sy barmhartigheid en Sy liefde; Hom dank en Hom liefhê. Sy het 'n skerp intellektuele ingesteldheid en 'n sterk wil besit, wat slegs deur die mees deeglike beredenering oortuig of beïnvloed kon word. Terselfdertyd het sy 'n natuurlike vrolikheid en 'n lewenslus besit, en was sy open-minded teenoor alles wat redelik en waar was. Wat haar insig in die menslike natuur betref, het sy eendag opgemerk: "Ek kyk net in hulle oë en na hulle hande, en dan weet ek met wie ek te make het."

Sy het die natuur met belangstelling en vreugde beskou as God se groot prenteboek. Op 'n aand, terwyl ek in die kombuis met haar gesels het, het sy skielik met suiwer vreugde uitgeroep: 'Kyk, 'n klein muis! Hoe lieflik! Ek kon dit nie seermaak nie. Ek kon aan 'n mens opereren, maar ek kon nooit 'n klein diertjie kwaad aandoen nie." Haar ma het eens haar siening van AEW soos volg opgesom: "AE het van haar jeug af twee eienskappe besit: 'n onwankelbare geduld in lyding, waar sy nooit 'n woord gesê het totdat sy dit nie meer kon uithou nie – en sy het al vanaf die ouderdom van tien gelyk – tesame met 'n enorme, meegevoelende liefde vir haar naaste, wat haar dryf om te help waar sy kan." Ek kon egter sien dat die meisie dikwels misverstaan is, veral met betrekking tot laasgenoemde eienskap, en soms was dit vir haar self moeilik om verstaan te word. Haar ma het vir my opgemerk dat selfs daardie verhouding **14**

AE se verhouding met 'n jong man met wie sy al geruime tyd verloof was (sonder haar familie se wete) was meer 'n saak van haar grenslose deernis, omdat hy sieklik was en sy hom wou help. AE was 'n jong mens wat na begrip gestreef het, in baie opsigte nog nie ten volle volwasse nie in die jare 1952–53. Haar sterk choleriese temperament het haar vir 'n lang tyd bly kwel. 'n Neiging tot willekeurigheid, oormatige meegevoel en 'n selfversekerdheid wat soms die perke van voorsorg verontagsaam het kon steeds ernstige beproewings vir haar veroorsaak. Ook het sy nie sekere gewoontes—wat waarskynlik tydens haar lang siekte ontstaan het—met voldoende vasberadenheid bestry nie, 'n feit wat eweneens nie geringe moeilikhede vir haar veroorsaak het nie. Sy sou juis in daardie tyd 'n stewige hand nodig gehad het om haar met begripvolle vriendelikheid, maar met ewe groot onbuigsaamheid, te lei. Dit is egter juis deur die eienaardige standpunt wat die betrokke owerhede ingeneem het, ontwig. Wat haar houding teenoor die Kerk betref, het sy ondanks haar bitter ervarings getrou gebly. Dit is waar dat sy in die felle stryd vir 'n waarheidsgetroue beoordeling en berigging van die charismatiese gebeure rondom haar, dalk nie altyd die regte mate van terughouding gevind het nie. Sy het 'n diep eerbied vir die priesterdom as sodanig gekoester en was vervul met 'n vreugdevolle verering vir die Heilige Vader, destyds Pius XII. Sy het dus die straf van ekskommunikasie, wat so ongegrond op haar en haar familie opgelê is, as haar grootste geestelike angs ervaar. In die middel van Junie 1952 het sy weer aan haar biskop in Sp. geskryf en gevra om toegelaat te word om alles in 'n persoonlike ontmoeting te verduidelik. Sy het die hoop uitgespreek dat die Eerwaarde, sodra hy bewus was van die ware stand van sake, beslis die opgelêde straf sou ophef. Sy het egter geen antwoord ontvang nie. Dit is denkbaar dat die brief, alhoewel dit persoonlik aan die Biskop gerig was, hom nie bereik het nie. Aangesien ek deur 'n dekreet van die Kerkowerhede vanaf die begin van Augustus 1952 verbied is om verder by die AEW-saak betrokke te wees, kon ek van daardie punt af geen adviserende of pastorale invloed meer uitoefen nie, en ek het ook in die openbaar vir 'n hele generasie stilgebly. Aangesien dit egter nie meer deur 'n pauslike dekreet (AA.S. 58; 1966) dit nie meer verbode is om verslae oor verskynsels en mirakels sonder 'n kerklike imprimatur te publiseer nie, het ek dit as 'n plig van gewete beskou om getuienis af te lê oor die Eucharistiese gebeure wat ek voor my dood uit die eerste hand ervaar en waargeneem het (ek is nou in my 78ste) – dit blyk dat die hele saak rondom AEW deur 'n geheimsinnige plan van God ondersteun word, wat op een of ander manier bedoel is om die omstandighede van die Kerk in hierdie tyd te weerspieël; tog sal sy innerlike verbindings en eienaardighede eers werklik verstaanbaar word wanneer die hele interne en eksterne kompleks sy loop voltooi het. Mag God gee dat hierdie oomblik nie te ver weg is nie.

IV. Verslag oor die oorsprong van die ' '-bloedteken met egte fotografiese dokumentasie

I. Finale voorbereidings Vir die wonderteken wat vir 1 Julie 1952 aangekondig is, moes AEW 'n klein growwe linnedoek van 40 × 40 cm voorberei, volgens 'n opdrag van 'n engel. Aangesien Mej. AEW my reeds deur korrespondensie en persoonlik geken het, het sy Ons Vrou in 'n visioen op 31 Mei en weer op 13 Junie 1952 gevra of hierdie priester teenwoordig behoort te wees wanneer die teken gegee word. Sy het die volgende antwoord ontvang: 'Ek sal tevrede wees as hy teenwoordig is.' Ek het daarom besluit om op 1 Julie 1952 na R. te reis, des te meer aangesien ek 'n rit saam met 'n paar kennisse kon kry. Ek self het egter tot daardie punt niks van die lap geweet nie, en nog minder van waaroor dit alles gegaan het. Dit was eers teen middag op 1 Julie dat AEW vir my toevertrou het dat sy vir my 'n klein lap moes gee; Ons Vrou het haar so opdrag gegee. Sy het dit toe aan my oorhandig en my gevra om dit noukeurig te ondersoek om seker te maak daar was niks daarop nie. Dit was in die vorm van 'n korporaal, die soort wat 'n priester tydens die Heilige Mis gebruik om die daarop te plaas. Ek moes die klein doekie saamneem vir die uur van die verskyning en dit nie aan haar teruggee voordat sy daarvoor vra tydens die verskyning nie. Onmiddellik daarvoor moes ek dit egter aan almal teenwoordig wys en rondgee, sodat almal dit self kon sien dat dit op geen wyse reliëfdruk of gemerk was nie.

AEW het die dag van 1 Julie 1952 in stille voorbereiding vir die groot uur deurgebring. Sy het ook fel versoekings van die bose vyand gely, wat probeer het om haar tot onwilligheid en wanhoop te probeer.

Hierdie stryd het intenser geword namate die uur van die aangekondigde verskyning nader gekom het. Ek het probeer om haar te troos deur te verwys na Jesus op die Olyfberg, wat baie meer gely het.

2. Op pad na die verskyningsplek

Omstreeks 20:00 het vriende en kennisse van die Wfk-familie in klein groepe vertrek, sodat hulle nie aandag sou trek nie, na die begraafplaas op die

dorpse rand en van daar na die bosagtige plek wat Ons Vrou as die terrein van die gebeurtenis aangewys het, ongeveer 'n halwe kilometer agter die Gottesacker. Saam met hulle was die hoofredakteur, W. Sch., en sy fotograaf, E. H., wat saam met my gekom het. Hulle is begroet met opgehewe vuiste (prent) en gedreig dat hulle vaders se as hulle sou waag om foto's te neem. Om 20:30 het AEW ook aangekom, vergesel deur haar ma (haar pa het tuis gebly as die huismeester), haar susters en haar broer. Ek het by hulle aangesluit. Net toe ons die voordeur agter ons toegemaak het, het geskreeu van beledigings en bespotlikheid hoorbaar geword. Nietemin het ons ons pad voortgesit totdat ons by die begraafplaasuitgang uitkom wat na die woud lei. Daar het 'n geslote ketting mans ons pad geblokkeer en

ons met geweld verhinder om die begraafplaas te verlaat en ons pad te voortsit.

Die godslasterings en beledigings wat hulle na ons geskree het, is te verfoeilik om te herhaal. Sommige het selfs so ver gegaan om fisiese aanvalle op my te loods. Ek het hulle gevra wie hulle die reg gegee het om vreedsame mense se toegang tot 'n openbare deurgang te blokkeer, en gevra om hul polisie-magtiging te sien. Die antwoord was 'n woeste rumoer vergesel van geskreeu: 'Ons is van die Kolpingvereniging. 'Jy godslasteraar, jy valse hond' en ander sulke byvoeglike name is na my gegooi. Toe ek nogmaals vra dat hulle die pad vir my vrymaak, is ek weer fisies aangeval en teruggedruk. Na 'n derde, ewe tevergeefse versoek, het ek beklemtoon dat ek met die polisie, wat op die toneel teenwoordig was, wou praat. Na herhaalde pogings het ek dit tog reggekry om deur die falanks van Kolpingsvereniginglede deur te dring. Te midde van 'n konstante stroom dreigemente met vuiste en stokke het ek uiteindelik die hoofkonstabel bereik. Hy het toe, met heeltelmal onvoldoende magte—'n polisieman en 'n boswagter—gepoog om die woedende skare van honderde mense te bedaar. Dit was hoofsaaklik jongmense wat die 40–50 vreedsame aanbidders wat by die verskyningsplek byeengekom het, op 'n te gruwelike wyse teister het om te beskryf. Ek het die polisieman my identiteitskaart en my konsentrasiekampkaart gewys en hom gevra om na die begraaftaak, aangesien ons daarheen wou gaan om 'n paar private gebede te sê. Die beampte, wat in burgerklere was, het toe vir my verduidelik dat die Bosboukommissie enige byeenkomste of geleenthede hier in die woud verbied het. (Dit was die omvang die invloed van ons teenstanders strek.) Ek het hom verseker dat ons nie beoog het om 'n byeenkoms te hou, 'n toespraak te lewer of 'n geleentheid te organiseer nie, maar bloot om te bid. Ek het my versoek herhaal dat hulle die pad vir ons vrymaak, aangesien dit 'n openbare pad is wat vir elke burger oopstaan. Die amptenaar het toe saam met my terug na die begraaftaak gestap. Daar het die skare selfs meer uitdagend geraak en in 'n waanzin van fanatisme verval toe hulle my saam met die amptenaar sien aankom het.

Die amptenaar het toe die mense aangespoor, al was dit nie op 'n besonder dwingende wyse nie, om die pad vry te maak. 'n Helse gebrul was die antwoord. Die gesigte van hierdie mense was vervorm in demoniese grimasse. Waarop die amptenaar vir my verduidelik het: 'U sien, dit is onmoontlik; die rumoer word net groter. Daar is niks anders wat u kan doen as om huis toe te gaan nie.'

Ek moes dus toegee aan die krag van die skare en het saam met my metgeselle huis toe vertrek. Ek het die beampte gevra of hy vir ons kon voorsien van beskerming op die pad daarheen. 'n Skerp, triomfantelike gehuil en nog 'n vlaag beledigings van ons teenstanders het ons vergesel. Ek het gehoor hoe 'n paar rowers het na die polisieman geskree wat ons teen die ergste aanvalle beskerm het: 'Glo jy regtig self hierin, net omdat jy is aan hulle kant?' Toe ek sê dit is georganiseerde weerstand, antwoord die beampte: "Maar nie deur ons nie." Ek het verseker hom: 'Ons ken die organiseerders al te goed.' Ek het egter nog nie ons plan om die Erscheinungsfelsen te bereik, opgegee nie. Na 'n 'n uur lange verhoor by die polisiestasie en 'n strafklag

aan my kant—wat ek op grond van openbare belediging en aanranding ingedien het—het ek omstreeks 23:00 in 'n motor wat aan my geleen is, na P. vertrek om die hulp van die M.P. in te roep. Ondanks 'n lang bespreking was hulle egter nie bereid om in te gryp nie, aangesien die Kaptein my verseker het dat hulle slegs gemagtig is om in te gryp as Amerikaanse burgers of soldate betrokke is. Dit was eers teen middernag dat ek by die ouers van AEW teruggekeer het, waar ek slegs met die hulp van die polisie die voordeur kon bereik. Toe ek verneem het dat 'n aantal vroue en meisies nog nie van die ontmoetingsplek teruggekeer het nie, het ek weer om middernag in die woud ingegaan, vergesel deur die polisie. Daar het ek die bevreesde groep steeds gevind wat fel geteister is deur hul teenstanders, sowel mans as vroue. Ek het hulle gevra om saam met my huis toe te kom, en te midde van die mees afskuwelike mishandeling deur die skare het ons ná middernag by Wfk se huis aangekom.

Intussen het 'n engel die visioenêr in kennis gestel dat die hemelse teken daardie nag self gegee sou word en dat dit in haar kamer by die huis sou plaasvind. Ongeveer 60 aanbidders het daar byeengekom, saam met wie AEW die Rozenkrans begin bid het. Onder hulle was mense uit alle lewensterreine en van alle ouderdomme, Katolieke, maar ook sommige van ander gelowe. Op versoek van die Geseënde Moeder moes haar jongste suster C. (ongeveer 15 jaar oud) aan AEW se linkerkant kniel en ek aan haar regterkant, en moes ons nie deur die hele gebeurtenis van haar sy af beweeg nie. - Ek het die Heilige Kommunie vir die siekes van die huis af gebring, aangesien AEW al lank nie in staat was om die Kommunie te ontvang nie, en het die Heilige Sakrament in die klein pyksie op die versierde en kaarsverligte huisaltaar geplaas, soos die gebruik is by huiskommunies

. Ons het daarom die Rozenkrans gebed voor die Heiligste Sakrament, knielend so ver as moontlik (sien prent op bl. 22). Maar wat het buite gebeur? Die fanatiese teenstanders het geensins, soos ons aangeneem het, huis toe gegaan nie. Hulle het in 'n skare buite die huis byeengekom en behou steeds hul vyandige houding te midde van spottende gehuil. Klippe is na die huis gegooi. Om

00.30 het 'n vlaag klippe op elke venster begin neerstryk. Skreeu'e van vrees het onder die gelowiges opgeklank. Ons wou die vinnige reaksie-eenheid bel, maar dit was onmoontlik om die huis te verlaat. Eers toe 'n vriendelike buurman uit eie beweging na die polisie gegaan en om versterkings gevra het, het die verskriklike rumoer geleidelik bedaar. Daar het egter steeds verborge groepe oorgebly.

3. Byeenkom in die woud agter die begraafplaas

Die opgehewe vuus in die voorgrond dui aan wat die aanbidders kan verwag. Na agter in die middel kan 'n boswag gesien word, en aan die linkerkant die hoed van 'n konstabel. Vooraan regs, die 'Welkomdames' maak reeds gereed.

Vooraan links staan nog twee meer sinvolle jong mans op die punt om weg te stap, met hul hande in hul broeksakke, wat aandui dat hulle nie 'n aktiewe deel wil neem nie.

4. Hoflikheid aan die kant van die teenstanders

Dit laat niks te wense oor nie en vereis geen verduideliking nie. Hier is net 'n klein blik op die woedende skare. Beter foto's was nie moontlik nie omdat die fotograaf geteister is – noch nie nodig nie. Op die beboste helling aan die linkerkant lê die rotswand waar die verskynsels voorgekom het. Al dae lank word dit op die mees afgryslieke wyse deur rowers ontsier en met die mees onsedelike slagspreuke besmeer. – Agter die bosse aan die regterkant sou mens die begraafplaas vind, met lang rye soldategriewe uit die grensgevegte van 1939–40. Agter die woud, verder regs, lê die dorpie.

5. Nagbelegering van die ''-Wfk-huis

Hier is een van die kalmste tonele waar 'n foto al geneem kon word. In die voorgrond, stille waarnemers. Na regs, na die huis toe, luister mense aandagtig na wat binne aangaan. Is dit hier soortgelyk aan wat 2 000 jaar gelede rondom Kalvarie gebeur het?

Duidelik haatbe vulde teenstanders, vol wreedheid, bespotting en minagting. Baie nuuskierige toeskouers, baie onverskillig, maar ook sommige wat peinsend is.

Soos geskryf is: 'Toe die skare wat bymekaargeroep was vir hierdie skouspel sien wat gebeur het, slaan hulle hul borste en draai weg' (Lukas 23:48). – Mag

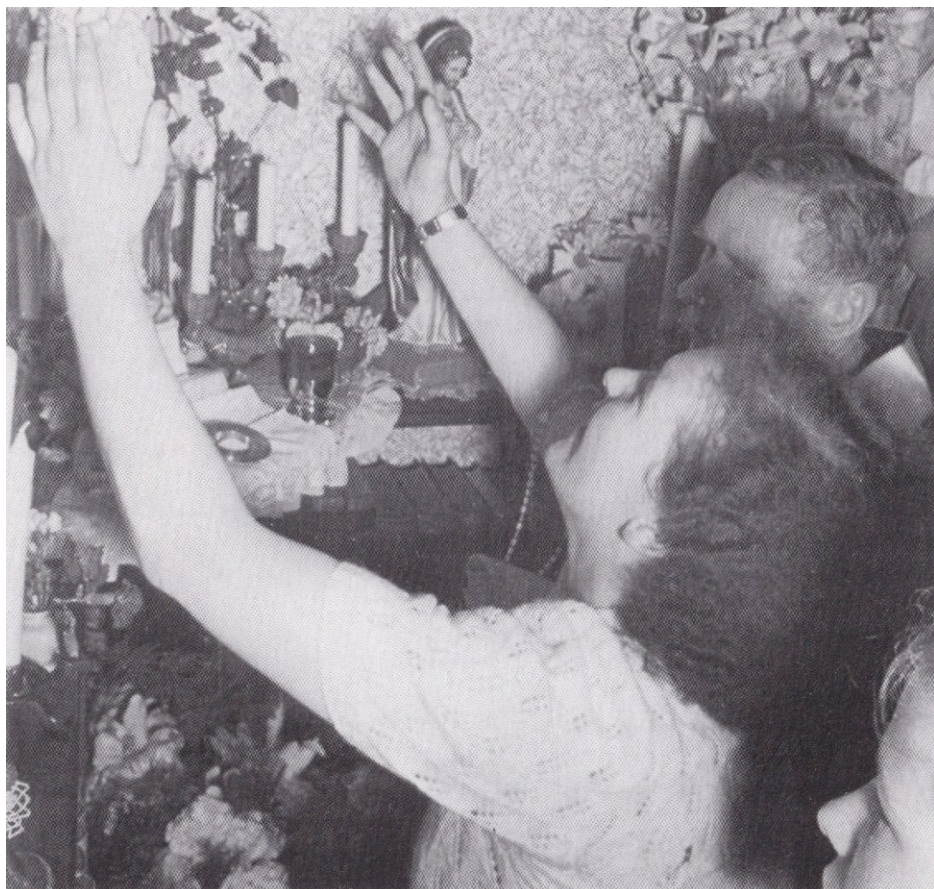
baie van dié wat hier staan 'draai terug', kyk in hulleself in en wend hulle tot die gekruisigde, bloedende Lam van God.

6. Die begin van die charismatiese gebeurtenis

Dit was teen die einde van die Rozenkrans toe die AEW se houding skielik verander het. Die gebedeboekie het uit haar hande gegly. Haar oë het wyd oopgegaan en is na iets oneindig verheve getrek. Haar gesig het gelyk of dit in 'n bonatuurlike lig gebaad was. Haar blik het die onbeskryflike groot en pragtige visioen weerspieël wat voor haar innerlike oog verskyn het. Die Koningin van die Hemel het neergedaal, in hemelse lig gebad, na haar dienaar in die vallei van die aarde, op die klanke van die Lourdes-hymne: 'Ave, ave, ave Maria', gesing deur die vergeselende engele.

Dit was 00:40 in die nag tussen die Fees van die Kosbare Bloed en die Fees van die Besoek in 1952. My joernalisvriend het sy plek onder die aanbidders ingeneem, terwyl sy kameraman sy kamera een meter links van die klein huisaltaar opgestel het. Tydens hierdie laaste visionêre ervaring, wat immers deur die Hemel vir die publiek bedoel was, het AEW 'n fotograaf toegelaat om teenwoordig te wees om onweerlegbare bewyse vir die beoordeling van die gebeurtenis te hê. Voorheen het sy altyd streng geweier om toe te laat dat haar charismatiese toestande afgeneem word. – Links op die foto, op die klein huisaltaar, is die Heiligste Sakrament (kommunie vir die siekes); regs daarvan, 'n klein sogenaamde 'Ewige Lig', kerse en blomme; heel voor is haar jongste suster C., dan AEW, en agter regs, die skrywer.

7. In die visioen van die Gekruisigde

Naby die Moeder van God aanskou AEW nou die Gekruisigde Verlosser in die Heiligste Sakrament in Sy geheel, van kop tot tone in bloed bedek. Sy sien dus 'die Lam van God asof dit geslag was', net soos die Geliefde Dissipel Hom in sy Openbaring gesien het (Openb. 5:6). Vol verlange lig sy haar hande op, asof sy die gekruisigde Liefde van die kruis af wil haal en Hom in haar arms wil hou. Pyn en liefde is ewe duidelik op haar gesig, wat ten volle deur die visioen wat sy aanskou, tot in die diepste kern geboei en betower is. – Die rozenkrans het uit haar hand terug in haar arm geglip. Op die klein huisaltaar, agter die Heilige Hostie, staan 'n (moeilik-om-te-sien) standbeeld van Ons Vrou van Lourdes, voor wie die familie en hul vriende vroeër hul aandgebede tuis gesê het deur die Rozenkrans saam op te sê. Langsaan dit, aan die regterkant, is 'n standbeeld van die Heilige Hart van Jesus. Blomme, kerse en lampe voltooi die versiering van hierdie huislike aanbiddingsplek.

8. By die gesig van die bloedende voete van Christus

Die hemelse glans het die sintuie van die AEW so in beslag geneem dat hulle ondoordringbaar is vir die buitewêreld. Vir die visioenêre oog het alles wat deur die eksterne sintuie waargeneem kan word, verdwyn: die mure van die kamer, die klein altaar, die standbeelde, die kerse, die blomme en die mense. Dit reageer op geen van hierdie dinge nie. Selfs die Apostel, in sy visioen van die Paradys, het nie geweet of hy 'in of uit sy liggaam' was nie (2 Kor 12:2–4). - Die AEW se blik is heeltemal vasgevang deur die bloeiende wonde van die Gekruisigde, wat sy so naby onder die Heilige Hostie sien, alhoewel sy self daarna nie beseft het dat sy onder die klein altaar neergebuig het waarop die Heiligste Sakrament gelê het nie. Selfs daarna, toe sy die kosbare Bloed met die klein lappie opvang, het sy dit net uit die wond in Christus se hart vloei gesien, nie uit die Hostie self nie. Sy het eenvoudig in die gekonsekreerde Hostie die hele Verlosser aanskou wat Homself op die kruis offer op die Kruis.

9. Soen op die voete van die Gekruisigde

Aangedryf deur die Moeder van God, wat in die visioen vir haar alles vertel het wat sy moes doen, buig AEW hier oor die blomme en soen, in eerbied, die voete van die Verlosser, wat vir haar sigbaar was. Sy draai toe stilweg na my, trek my vorentoe aan die arm, en haar stille blik het my uitgenooi om soos sy te doen, alhoewel ek self niks kon sien nie. Toe staan AEW op, en as die volgende getuie het ek waargeneem hoe sy haar kop ophef in die rigting van waar sy die Bloeiende Hart van die Verlosser aanskou. Sy het haar mond effens oopgemaak en haar lippe uitgestoot, asof sy iets wou drink wat van bo af vloei. Die enigste moontlikheid hier sou die Bloed van die Verlosser wees wat uit sy deurboorde hart vloei, in welk geval 'n mens Jesus se woorde in hul letterlike sin sou moet neem: 'Wie my vlees eet en my bloed drink', en verder: 'My bloed is 'n ware drank' (Johannes 6:54–55). Het Christus hier, in 'n charismatiese en visioenêre gebeurtenis wat geskik is vir ons tyd van swak geloof, probeer bewys dat sy teenwoordigheid in die Eucharistiese Sakrament werklik 'realiter et essentialiter'?

10. Die linnen doek aan die Geseënde Maagd aanbied vir 'n soen

Kort daarna het AEW vir my gefluister: 'Doek, doek.' Ek het dit toe uit my borssak gehaal. Ek het dit voor die oë van almal wat by die gebed teenwoordig was, ontvou en, soos ek opdrag gekry het, van hand tot hand rondgegee en hulle gevra om dit noukeurig te besigtig en te kyk of daar iets daarop geteken of afgedruk was. Sommiges het die doek by die elektriese lamp opgehou; 'n paar het dit met hul vingers ingewryf, maar niemand kon iets vind nie. Ek het toe

die lap weer opgevou, net soos 'n priester die korporaal tydens die Heilige Mis vou. Ek het dit toe aan AEW gegee, wat nog in 'n visioenêre toestand was. Met 'n gesig wat van vreugde straal, het sy dit aanvanklik na links opgehou (prent), asof sy dit aan iemand aangebied het om na te kyk of aan te raak. Soos later verduidelik is, het Ons Vrou gevra dat die doek gesoen word. Toe gaan AEW met die opgevoude doek af, waar sy steeds die bloeiende voete van die Gekruisigde kon sien, en het die doek daarop neergelê. Ek het noukeurig gekyk, maar kon geen verandering of beweging in die doek waarneem nie. – Gedurende die hele gebeurtenis het die doek nie 'n enkele oomblik uit my sig verdwyn nie. Die aanbidders het dit ook voortdurend in hul gesigsveld gehou. Enige handtriek, bedrog, misleiding of selfs vervanging met 'n ander lap is absoluut uitgesluit. Meer as veertig ooggetuies het dit met hul beëdigde handtekeninge bevestig. (Die lys van getuies word vandag nog deur die outeur.)

11. 'n Blik terug op die aanbidders in die ''-huis

Die oë van die meer as sestig aanbidders in die sitkamer en die aangrensende vertrek volg met 'n onwrikbare blik elke beweging, elke draai wat voor die klein huishoudelike altaar plaasvind. Hulle is mense uit verskeie lewensterreine, ouer en jonger – laasgenoemdes selfs in die meerderheid – vroue en mans. Die geringste verdagte gedrag sou onmiddellik opgemerk gewees het. Boonop het die fotograaf se kamera en flits voortdurend geklik, sy kamera het elke toneel van die gebeurtenis met onkreukbare objektiwiteit vasgevang. - In die middel, die moeder van die AEW; aan die regterkant, agtertoe, 'n meester-tuinier; voor hom, sy suster; heel regs, die arm van 'n onderwysstudent; aan die linkerkant, knielend voor die moeder, die weduwee van 'n gesneuwelde offisier; en heel voor, regs van die middel, 'n meisie met 'n breë voorkop wat 'n charismatiese ervaring gehad het. Sover ek weet, was 15 van die teenwoordiges van Rodalben self, 10 van Pirmasens, 4 van Fehrbach, 'n paar van Rittersheim en Kaiserslautern, 2 van Neurenberg en 4 van Neumarkt/Opf.

12. Die groot oomblik van die gekruisigde Liefde

Nadat die Geseënde Maagd die klein linnen doek met haar soen geheilig het, het sy vir AEW gesê: "Nou, my kind, gebruik die doek om die bloed wat uit my Seun se hart vloei, op te vang." Daarna het AEW die gevoude doek in beide hande geneem en, terwyl sy gestaan het, dit hoog bo haar uitgesteek sodat almal dit kon sien, in die rigting van die plek waar sy die deurboorde sy van die Gekruisigde Verlosser bo die Heilige Hostie aanskou het. 'n Heilige stilte het oor die vertrek gekom, net onderbroke deur die kort gebed: 'Geseënd, o Heilige Bloed, kom en help ons en die arme siele.' – Dit het vir my gelyk of ek iets vloeibaars kon hoor wat op die uitgespreide doek neerspat. Op daardie oomblik het ek 'n donker vlek op die wit doek sien vorm, wat sigbaar groter geword het. Dit was, soos die visionêr later vertel het, die begin van die teken wat uit die hemel voorspel is. – Na 'n kort rukkie het AEW weer gekniel, die doek ontvou en dit onder die Heiligste Sakrament gehou, wat nog op die klein huisaltaar gelê het (prent). Met haar hande oop en haar vingers uitgestrek, het sy slegs die rande van die doek teen die voorste rand van die klein altaartafel vasgehou, terwyl die grootste deel van die doek loshangend agteroor hang (prent). Duidelik was AEW huiwerig om die middel van die doek aan te raak uit eerbied vir wat sy self reeds daar sien opduik het as iets wonderliks.

Die onderliggende rede vir die visioenêr se fokusverskuiwing van die charismatiese visioen van die Gekruisigde na die Heilige Hostie was dat die oorsaaklike verband tussen die mistieke gebeurtenis en die Heiligste Sakrament—waarin Christus werklik en substansieel in vlees en bloed teenwoordig was, en waarvan die bloedstroom uit Sy Eucharistiese Hart in werklikheid op die doek gestroom het—was om skynbaar beklemtoon is.

Mens kan hierdie heilige toneel 'die priesterlike uur' in die lewe van AEW noem. Sy, wat van haar vroegste jeug af geen groter begeerte gekoester het as om toegelaat te word, al was dit net een uur, om 'n priester van die Here te wees – sy het nog as meisie altyd 'n seun wou wees – is deur die ewige Hoëpriester self as waardig geag om sy kosbare offerbloed uit sy deurboorde hart opnuut te ontvang, vir haarself en vir 'n Christendom wat in sy Eucharistiese geloof koud geraak het.

13. Die woede van die hel; skote kraak deur die geledere van die aanbidders

In daardie heiligste oomblik, toe die hemele bo die bidende skare oopgegaan het en die eerste tekens van die wonder sigbaar geword het, het alle hel buite losgebars. Dit was 'n ware belegering van die huis. Geen van ons kon die huis verlaat sonder om ons lewens te waag om vir polisiesterkings te roep nie. 'n Woeste vlaag klippe, houtknuppels en bottels het van alle kante op die klein huisie neergesak. Die woede van die woedende skare het in 'n woedende storm ontvlam en gedreig om die hele huis te bestorm. Al die vensters is stukkend geslaan, en hulle het probeer om die voordeur in te druk. En op daardie selfde oomblik toe ek die eerste bloedspoor op die lap sien, het skote van beide kante deur die kamer geklap. Ons verskrikte metgeselle het van vrees geskree en hulleself op die vloer gegooi (regs op die prent) om nie deur die koeëls getref te word nie. Ek het hulle met die woorde gerusgestel: 'Moenie vrees nie; die wonder is reeds oor ons!' – Hierdie gruweldaad wat deur ons teenstanders gepleeg is, is ook deur die kamera vasgelê, getrouer en onweerlegbaar as wat enige menslike tong kon getuig. Die volgende dag het ek die lewensgevaarlike aanval by die polisie aangemeld, maar is later, op strenge bevel, gedwing om die klage in te trek,

- "Nos habemus legem, et secundum legem debet mori" (Johannes 19:7); dit Hierdie betekenisvolle Bybelse gesegde is nog nie herroep nie, selfs nie vandag nie.

14. By die eerste sig van die hemelse teken

AEW het die doek weer opgevou en dit heen en weer beweeg aan die rand van die klein altaar, asof sy daarmee 'n vloeistof wou vang. Sy het egter haar blik na bo gevestig, waar sy die bloeiende Hart van Jesus gesien het. Ek het reg langs haar gekniel en gesien hoe 'n donker vloeistof in 'n smal streep vorentoe geskiet en in 'n vorm uitgegooi het wat ek nog nie duidelik kon uitmaak nie. Die vloeistof (bloed) het so sterk gevloei dat dit 'n duidelike spoor aan die keer-sy van die gevoude lap gelaat het. In stryd met die natuurlike wette van swaartekrag en beweging het die bloed oor die voue van die lap gevloei en langs die onderkant van die geboë gedeelte voortgegaan. – Waarop die visionêr die lap geneem het, dit weer na bo links gehou het, na die Moeder van God vir 'n soen. Toe, met eerbiedige emosie en toegewyde liefde, het sy dit saggies teen haar bors gedruk. Daarna het AEW die lap, wat nog gevou was, aan my gegee. Ek het dit toe oopgemaak en daarin 'n hart gevorm uit vars bloed gevind, waaruit 'n bloedstroom opborrel; 'n kelk; en, bo dit sweef, 'n groter hostie deur 'n kruis deurboor. Die bloed het voortgegaan om stadig uit die kante te sijpel, reg voor my oë. Ek het ook gedink ek kon die soetige reuk van vars bloed waarneem. Ek het hierdie reuk weke later baie duideliker waargeneem. – In die prent aan die linkerkant, agter die bloedbevlekte doek, 'n standbeeld van die Moeder van God met 'n (ietwat onduidelike) sterk gesaaide kroon, soortgelyk aan dié wat AEW gesien het. Op die regtermuur 'n prent van Pous Pius XII, wat lyk of hy sy hoëpriesterlike seën oor die hele gebeurtenis uitspreek. – AEW is oorlede op die dag van Pius XII se begrafnis (13 Oktober 1958), waarop 'al die klokke regoor die wêreld gelui het', net soos sy voorspel het.

15. Effek op die gemeente by die ''

Toe ek die lap met die mirakelteken, nog vars met bloed, hoog bo my uitstrek en dit aan die teenwoordiges wys, het 'n sidering van diep ontsteltenis deur elkeen se gebeente geloop en uitgemond in 'n luide kreet. Hulle het gebid, gesnik en geweene oor die onbegryplike wonder wat God se almag in daardie selfde uur voor hulle oë verrig het, en waarvan hulle nou met hulle eie oë getuie was. Sterk, jong mans het ineengestort en gesnik soos kinders. Ek het probeer om die mense te kalmeer. In die middel van die prent is die moeder met haar arms opgehef, oorweldig deur geestelike emosie. Regs van haar is 'n jong vrou, wie se gesig 'n salige innerlike vrede weerspieël as gevolg van die wonder. Heel regs is 'n jong student, wie se gesig en hande die tekens van psigologiese skok dra. Nie lank ná die wonder plaasgevind het nie, het 'n volledige vreemdeling die kamer binnegestorm en hom reg tot by die doek deurgewerk. Ek het beskermend voor dit gaan staan. Die man het fel en minagtende blikke na die heilige teken gegooi en of hy dit wou gryp. Ek het hom teruggeneem en hom nie toegelaat om dit aan te raak of 'n foto daarvan te neem nie. Net so het 'n hand deur die half-oop venster gedruk en blindelings ingehaal, asof hy probeer het om die doek te gryp. Ek het die waarskuwing van Ons Vrou onthou dat ons inderdaad op ons hoede moes wees; want mense sou kom wat die doek van ons wou neem. Hel en sy wagters het geweet en gevoel wat vir goddelike gebeure hier plaasgevind het, en was vasbeslote om dit te steel en te vernietig.

16. In die salige visioen van die -hemelse teken

Nadat sy uit haar ekstase teruggekeer het, aanskou AEW nou met aardse oë die wonderteken wat haar uit die Hemel gegee is. Salig soos 'n kind staar sy, verlore in geluk, na haar hemelse geskenk. Sy het nie hierdie teken van die Verlosser se liefde en almag, geskryf in bloed, verwag nie

was iets wat sy nie verwag het nie; eerder het sy aan 'n toneel uit die Sluier van St. Veronica gedink. Nou verleen Jesus haar sy Hart, wie se oorstroomende liefde in die kelk en die Hostie uitstroom, die simbole van die Heilige Misoffer, alles geskryf, gevorm en verlos met die kosbare Bloed van die Lam van God. Immers, vanaf haar kinderjare het AEW die Heilige Misoffer beskou as die kosbaarste en doeltreffendste vorm van gebed. - Links van die voet van die kelk, 'n enkele druppel bloed. Van die regterhoek van die voet van die kelk strek 'n fyn bloedstroom tot by die rand van die doek. Dit lyk of die bloed wat van die regterkant van die kelk af loop, so kragtig gebots het met dié wat van die linkerbasis af gekom het dat dit hierdie fyn, lang stroom uitgespuut het. (Ongelukkig is dit net vaag sigbaar in hierdie foto.) Ek het die heilige doek weer om 2-uur in die oggend laat fotografeer. Ek het dieselfde weer gedoen omstreeks 4-uur in die oggend. Die bloedvlekke het eers in die vroeë ure van 2 Julie hul finale vorms aangeneem, toe die bloed, wat aanvanklik vars was, meer uitgedroog het.

17. In silent, , eerbied

Ons het vir 'n geruime tyd in stille eerbied voor die bloedbeeld vertoef. Toe het ek die ouers van die charismatiese vrou geroep sodat hulle van naby die wonderteken kon aanskou wat die Hemel aan hul dogter se hande toevertrou het. Terwyl hulle huil en worstel om hulleself te bedaar, het die dierbare ouers voor die hemelse teken gekniel, wat drup van die vars vergote bloed van die Verlosser. Toe is die res van die mense ook toegelaat om nader te kom en hul hulde te bring. – Die Geseënde Maagd Maria self het in haar verskyning gekniel voor die heilige teken van haar Seun se bloed.

Vanweë die groot aantal mense in die vertrek en die drukkende somernag, was ons deurdrenk van sweet. Ek het na die binnehof uitgegaan om vars lug te kry, terwyl AEW in die aangrensende kamer haar klere verander het. Na 'n rukkie het sy weer in 'n donkerblou rok verskyn om by ons in gebed aan te sluit. Volgens die Verheerlikte Maagd se wens moes ons die hele nag in gebed voor die heilige teken deurbring. Ons het die Rozenkrans gebed, terwyl die bloedbevleete doek op die klein huishoudelike altaar uitgesprei gelê het. – Aan haar regterkant was haar suster A.

18. 'Brood van die Lewe' uit 'n engel se hand aan 'n vriendin van AEW

Weer eens, tydens die opse van die Rozenkrans, het die voorkoms van die AEW verander, al was dit nie in dieselfde mate as voorheen nie. Soos sy later vertel het, het 'n engel wat soos 'n priester geklee was, verskyn, draend 'n vloeiende, liggies gesnoerde alb en houend 'n kelk vol hosties. AEW het die Confiteor begin. Toe, soos sy ons later vertel het, het die engel 'n hostie uit die kalis geneem, die teken van die kruis daarmee gemaak met groot eerbied en feestelikheid, en die 'Brood des Lewens' op sy beurt oorhandig aan die lede van die Wfk-familie en aan dié wat altyd die Rozenkrans saam met hulle gebid het, van wie sommige al lank nie in staat was om die Nagmaal te ontvang nie. Dit is wat die hemelse boodskapper self hierdie vorm van Kommunie genoem het. —

'n Vriend van AEW ontvang tans die Brood van die Hemel. AEW kon net die stralende Engel van die Kelk en die gesig van die persoon wat die Kommunie ontvang, waarop haar blik skerp gefokus was. Alles anders het vir haar in die agtergrond teruggetree. —

Links, op die klein huisaltaar, is die heilige doek wat die teken van die Eucharistiese wonder dra.

19. AEW self ontvang die Brood van die Hemel uit die hand van ' , 'n engel

Nadat die ander eers die 'Brood van die Lewe' ontvang het, kniel AEW self neer, vou haar hande, lig haar kop op, maak haar mond oop – plaas haar tong teen die onderlip, net soos 'n kind wat sy Eerste Kommunie ontvang – en ontvang sodoende van die

Uit die hand van die hemelse boodskapper, wat sy kon sien, het die mistieke brood van God gekom.

- Watter besondere genade sou sy op daardie oomblik kon gebied het? Dat sy met geduld en moed al die ontberings en onbegryplike beproewings wat nog op haar pad sou kom, sou dra?

20. Die hemelse teken in 'n duidelike u -uitsig

'Die genadige en barmhartige Here het 'n gedenkteken van sy wonders gestig' (Ps 110:4). Ons kan hierdie woorde uit die Psalm ook toepas op die eucharistiese teken van bloed wat die genadige Hemel deur sy diensmeisie verleen het op die nag van die Fees van die Kosbare Bloed in 1952, en wat sy ons hier weer met 'n plechtige blik wys. Die Hart van die Heilige God en Verlosser het op daardie nag op 'n misterieuse wyse weer oopgegaan, net soos dit eens in die duisternis van die wonderbaarlike sonsverduistering by die deurboor van die sy oopgegaan het, en bloed en water daaruit gevloei het. Hier het die Seun van God Sy verlossende Bloed—die Hostie en die Kelk—in Sy 'korporaal, Sy grafdoek' uitgegooi, om te wys dat in die geheimenis van die Heilige Misoffer werklik en werklik teenwoordig is, in vlees en bloed, in goddelikheid en menslikheid. Op 'n manier herinner die Bloeddoek van R. ook aan die groot linnedoek waarin die Maagd Maria, Moeder van Smarte, die lewelose offerlyf van haar Seun van God toegedraai het, en waarin Jesus self so wonderlik die beeld van sy hele gestalte ingedruk het terwyl Hy in die graf gelê het—'n beeld wat ons, veral in hierdie dae van afnemende geloof, getrou kan openbaar met die mees moderne tegniese middele. Die bloedbeeld, deur die hemel geskep, lê horisontaal presies in die middel van die doek; vertikaal is dit effens na onder verskuif en rus dus simmetries binne die algehele raamwerk. Die totale hoogte van die bloedvlek meet 27 cm en word deur die boonste rand van die kelk in twee gedeel. Teen die vroeë oggendure het die bloed verder opgedroog en het die konture skerp geword, op plekke wat soos doringspunte gelyk het.

21. In afwagting van die Koningin van die Hemel se afskeid

Volgens die Moeder van God was die geskenk van die bloedteken bedoel om die hoofdoel van haar besoek te vervul. Aangesien AEW voorsien het dat die skeiding van die Geseënde Maagd vir haar baie pynlik sou wees, het sy gevra dat hierdie laaste ontmoeting tuis sou plaasvind. Hierdie versoek is deur die Moeder van God vir die volgende dag, die Fees van die Visitasie, toegestaan. Dit was die ywerige sorg van

AEW om die klein huisaltaar met besonder weelderige blomversierings te versier vir hierdie afskeidbesoek deur die Koningin van die Hemel. Sy het ook 'n groot vaartuig met water laat opstel (sigbaar agter haar hande), wat die Moeder van God belowe het om te konsekreren. AEW het ons ook gevra om haar ná die afskeid alleen te laat. - Weer eens het die heilige doek uitgesprei op die klein altaar gelê toe ons omstreeks 8-uur in die aand begin het om die Vreugdevolle Rozenkrans te bid. Sommige van die aanbidders, wat 'n groot afstand gereis het, het reeds moes daardie oggend vroeg vertrek. Toe, in die middel van ons gebede, het AEW na bo geluister en van ver af die klanke van die 'Ave' van Lourdes gehoor, wat sedert Oktober 1951 altyd die koms van die charismatiese gebeurtenis aangekondig het. Nou vir die heel laaste keer. – As gevolg van die intense hitte in die kamer het die film reeds begin smelt, soos gesien kan word op die doek en op AEW se voorkop. Teen die klimaks van die afskeidsvisionen het die film heeltemal tot 'n einde gekom. Dit was waarskynlik bedoel dat die tonele van die mees intieme geestelike ervaring nie hul persoonlike heiligheid sou verloor deur hul openbaarmaking aan die publiek nie. Op die boekrak lê die notaboek wat in die visionen op haar versoek aan haar oorhandig moes word, sodat sy die boodskappe dadelik getrou kon neerskryf.

22. In die salige visioen van die Moeder van God

Die beeld spreek vir homself. – Met die 'Weesgegroet' gesing deur die koors van engele het die hemelse oorstrooming van lig neergesak en word dit in die gesig van die visioenaris weerspieël. Mag ons hier 'n gesegde van die Apostels aanhaal? "God, wat gesê het: 'Laat daar lig skyn uit die duisternis' (Gen 1:3), het ook lig in ons harte laat skyn, wat lei tot die dageraad van die kennis van die heerlijkheid van God op die aangesig van Jesus Christus. 'Maar ons dra hierdie skat in aardse vaartuele, sodat die uitmuntende krag van God kan wees en nie van ons nie' (2 Korintiërs 4:6–7). Hier skyn 'n sagte 'dageraad van lig' van Christus se heerlijkheid deur die aardse gedaante van 'n menslike kind. – Vir hierdie oë het alle wêreldse dinge verdwyn. In die charismatiese lig van genade sien hulle die Koningin van die Hemel neerdalend, geklee in 'n stralende , wit soos sneeu en glinsterend soos lig. 'Mens kan nooit, nooit in jou eie woorde beskryf hoe verhewe en pragtig die Heilige God Jesus Christus, die Geseënde Maagd Maria en die Heilige Engele in die visioen is nie,' het sy eendag aan my bely. Hierdie oë aanskou iets oneindig mooi en is heeltemal deur dit betower.

Hierdie gesig lieg nie, en die fotograaf se lens is onbedorwe. Die oortuigende egtheid van hierdie beeld werp ook nuwe lig op die bonatuurlike aard van die bloedteken, wat uitgesprei voor dit lê.

23. 'n Ernstige Boodskap van die Hemel

AEW het om die klein notaboekie gevra sodat sy die woorde van die Geseënde Maagd Maria dadelik kon neerskryf. Sy het voorheen om toestemming vir die verskyning gevra

vir hierdie toestemming. In die oop notaboek kan ons duidelik die vrae uitmaak wat vooraf neergeskryf is en die spasie wat tussenin gelaat is vir die antwoorde. Saam met die goeie nuus hoor AEW selfs meer ontstellende nuus oor verdere beproewinge, oor mense se ongeloof en hul straf, en waarskynlik ook oor haar eie moeilike pad vorentoe. Die hartseer en benoudheid wat dit veroorsaak, weerspieël in haar gesig, en 'n traan hang aan haar wang. Haar blik is onwankelbaar op die hemelse figuur gerig, en haar effens geskeie lippe lyk of hulle 'n vraag stamel. Ons Vrou het ook instruksies gegee oor die toekomstige lot en verering van die heilige doek. Elke jaar, waar dit ook al uiteindelik bewaar word, moet daar vier groot pelgrimsdae wees: op 1 Januarie, die Fees van die Naamgewing van Jesus, waarop die Jesuskind die eerste druppels van Sy verlossende bloed vir ons. – 2. Op 1 April, gewoonlik gedurende Vastryd. * 3. Op 1 Julie, die Fees van die Kostelike Bloed. – 4. 1 Oktober, die begin van die Rozenkransmaand.

Tydens hierdie visioen het Ons Vrou ook na die watervat neergedaal en dit geseën deur haar hand daarin te doop en die teken van die kruis te maak. Sy het die belofte gegee dat met hierdie water baie siek mense eendag genees sou word.

24. Laaste opname van die hemelse boodskap en afskeid Onder andere het hierdie laaste boodskap van Ons Vrou die belofte bevat dat, deur die teken van die Kostelike Bloed, baie sondaars eendag bekeer sou word en getroue siekes genees sou word. AEW het ook private, persoonlike boodskappe ontvang wat sommige bittere waarhede bevat het. Die res van haar aardse lewe sou nog deur 'n digte, deurmekaar gedraaide doringstruik lei, wat heeltemal waar geblyk het. Toe het die oomblik van afskeid genader; daar kon egter geen verdere opnames gemaak word nie, aangesien die film gesmelt en opgeraak het. Maar enigiemand wat 'n onmiddellike wete dat iets in die heel innerlikste dieptes van die siel aan die gang was, wat nie deur nuuskierige indringing ontheilig moet word nie. Laat dit volstaan om te sê: AEW het weer haar rozenkrans uitgesteek en die Hemelse Een druk 'n laaste afskeidskus op die klein kruis. Toe tel AEW die zoom van die Koningin van die Hemel se mantel op, wat vir haar sigbaar was, en begrawe haar gesig daarin asof sy desperaat probeer vasklou. Maar die hemelse kleed van genade sagkens uit haar hande gly. AEW het die opstygende

Koningin van die Hemel met 'n blik vol pyn en hartseer en strek haar arms uit, asof sy weggeneem moes word. Toe sak sy flou op die grond neer. — Was daar hier iets aan die gang soortgelyk aan wat ons in die Evangelie lees oor die verskyning van die Opgestane aan Maria Magdalena? 'Jesus roep na haar: "Maria!" Maar sy omgedraai en sy voete vasgegreep (Matt 28:9). Maar Jesus sê vir haar: 'Moenie aan my vasklou nie! Gaan liewer na my broers en sê vir hulle: 'Ek klim op na my Vader' (Johannes 20:16–17). Haar familielede het AEW in 'n aangrensende kamer ingedra en haar op 'n rusbank neergelê, waar sy roerloos gelê het tot in die vroeë oggendure, haar gesig in 'n kussing verborge. — Dit moet wees hoe dit is wanneer die siel Christus by die oomblik van die dood sien — en hom moet afwend, hetsy vir 'n tyd van boetedoening, tog met die seker vertroue om Hom weer en vir ewig te sien — dit sou Purgatorium wees — of vir ewig weg met die vreeslike sekerheid om Hom nooit weer te sien nie — en dit sou Hel wees. En dit is juis om die kinders van die mense hiervan te red dat die Moeder van Barmhartigheid, draer van die teken van die Kostelike Bloed van haar Seun, God, neergedaal het in die Dal van Trane. — 'Kom dan, ons Aanspraakmaker, draai u barmhartige_ Wend u oë tot ons, en ná hierdie ellende, wys vir ons Jesus, die geseënde vrug van u skoot, o goed, o sag, o soet Heilige Maagd Maria!"

25. Getuies wat nie lieg nie

Die volgende dag het ons die projectiele bymekaargemaak wat gedurende die nag deur die vensters gegooi is. Dit was klippe van verskillende groottes, stukke hout, bakstene, bottels en dergelikes – en so keer ons onbewustelik terug na die treurige begin van die hele saak. Die godslasterlike aspek daarvan was dat hierdie steniging nie slegs op ons gerig was nie, maar meer of minder op Christus en sy Heilige Moeder self, wat in hierdie huis neergedaal het om die teken van hul barmhartigheid aan diegene wat afgedwaal het, aan te bied. Selfs op die beddens het modder en klippe gelê. Die hele huis het gelyk of dit oornag gebombardeer is. Ons sal swyg oor baie van die mees afskuwelike dinge wat ons weet.'

'n Dieper, meer omvattende siening dwing ons om te vra: Was die hele gebeurtenis van daardie tyd 'n tipiese inleiding tot die stryd tussen lig en duisternis, tussen die Kerk van Christus en die poorte van die hel, wat deur die hele komende eeu tot op hede, beide openlik en in die geheim, ontvou het?

26. Die gesin se huis, gesien vanaf die straat

Nadat hul voormalige woning tydens die oorlog van 1939–45 ernstig beskadig is, het die Wfk-familie hierheen verhuis. Hierdie beskeie klein huisie was dus op 1–2 Julie 1952 die toneel van 'n seldsame charismatiese gebeurtenis, maar nie minder van die hel se woede nie. Agter in die huis lê die vertrek waarin die Verlosser se bloed na byna twee duisend jaar weer sigbaar gevloei het. Deur hierdie deur en langs hierdie trappe het ons op die aand van 1ste Julie as vreedsame mense, net om 'n paar uur later hierheen te vlug, gejaag deur 'n ware demoniese skare. Klippe en koeëls het deur hierdie vensters in die kamer gevlieg waar die hemel homself geopenbaar het. – Maar het nie klippe en projektele van bespotting en haat op dieselfde Jesus van Nasaret by Golgota gevlieg nie het die klippe en projektele van bespotting en haat nie teen dieselfde Jesus van Nasaret gevlieg nie? En was dit nie die spykers en hamerhoue van die handlangers wat veroorsaak het dat die kosbare bloed van die Verlosser gevloei het nie? 'Mysterium pietatis – Mysterium iniquitatis, 'Mysterie van godsaligheid – Mysterie van goddeloosheid', toe as vandag (1 Tim 3:16; 2 Thess 2:7)!

27. Kort uiteensetting van die laaste jare van die '' (AEW)

God het die aardse lewe van die AEW ná die groot wonderteken tot ses jaar en ongeveer drie en 'n half maande beperk. Aangesien ek self nie 'n ooggetuie of oorgetuie gedurende hierdie tydperk kon wees nie weens die dissiplinêre maatreël wat teen my opgelê is, moet ek my tevrede stel met 'n kort, samevattende weergawe van hierdie fase van AEW se lewe, alhoewel ek op waarheidsliewende getuies naby my kan staatmaak.

Die tydperk wat gevolg het, was vir AEW 'n rustelose, moeilike reis van plek tot plek, van land tot land, van die een kontinent na die ander en weer terug. In Switserland is sy op vals aanklagte vir een nag en 'n halwe dag in die tronk opgesluit, totdat haar broer toegang tot die hoogste vlakke van die polisie kon verkry en haar vrylating kon bewerkstellig. Wel, Christus sê dit Self: 'Hulle sal julle oorlewer aan die howe . . . Hy sal saam met die misdadigers gerek word... Julle sal ween en treur, terwyl die wêreld bly is' (Mt 10:17; Lk 22:37; Jn 16:20). In 'n afgeleë bergdorpie in Beiere se oostelike bosstreek het AEW haar langste verblyf in 'n koshuis deurgebring. Dit was ook gevul met fisiese en emosionele lyding en bitter ervarings. Haar charismatiese ervaring, wat vir die publiek bedoel was, het tot 'n einde gekom, maar nie dié wat privaat was vir haar en haar naaste familieleden nie. Dus, bo alles, het die mistieke herbelewing van die Passie van Christus teruggekeer, van die Olyfberg tot by die sterwe langs die gekruisigde Verlosser. 'n Foto wat eens in die geheim deur haar suster geneem is, wys AEW terwyl sy die geseling ondergaan. Haar gefolterde, gekromde gesigsuitdrukking gee die verskriklike pyn op 'n diep ontroerende wyse weer. – Die

die Heilige Gees het haar blikopnames in die toekoms gegun, insluitend visioene van die komende Oordeelsdag, waarvan sy gebed het om dit af te weer—dat dit ten minste versag en verkort mag word, en dat 'n oorblyfsel gered mag word om getuie te wees van en die komende oorwinning van die Moeder van God en die vernuwing van die Kerk te ondersteun. Dit was beelde van gruwel, soortgelyk aan dié in die Boek van Openbaring (Openb. 6:12–17; 8:7–13; 9:1–12, ens.). Sy het 'die dier wat uit die land opkom' (Openb. 13:11) gesien en hele lande verslind. Hierdie 'verslind van nasies', soos dit aan haar verduidelik is, het met Hongarye begin.

Sy is 'n visioen van haar eie toekoms getoon: waar sy eers tot rus gebring sou word, maar dat sy nie lank daar sou bly nie; eerder sou sy binnekort opgespoor en haar finale rusplek vir 'n langer tydperk in 'n idilliese begraafplaas, in haar ouers se graf, vind.

In die laaste weke het AEW gely aan 'n aanhoudende verlies aan eetlus, wat gelei het tot 'n algemene afname in krag, alhoewel geen organiese siekte opgespoor kon word nie. Die dokter wat later die doodsertifikaat uitgereik het, het openlik sy verbasing uitgespreek dat hy geen organiese siekte kon opspoor nie

en het die algemene formule as die doodsoorsaak aangevoer: 'Sy is aan hartversaking oorlede.' Tydens die laaste nag het haar familielede om die beurt by haar bed wag gehou. AEW het tot die heel einde by bewussyn gebly. Haar suster M., wat by haar wakker gehou het, het die laaste woorde van haar lippe duidelik en luid gehoor: 'Op 29 Oktober, op daardie dag ...' Sy het net so ver gekom. Haar suster het haar daarvan weerhou om verder te praat, omdat sy geglo het dat AEW, in haar verzwakte toestand, nou iets kon sê

wat sy nie mag openbaar nie. 29 Oktober is inderdaad die datum waarop AEW in 1951 haar eerste charismatiese ervaring gehad het – die verskyning van die Moeder van God. Dit is dus waarskynlik dat AEW iets wou sê wat eendag op daardie datum sou gebeur. Omstreeks 11-uur het AEW haar baie beproefde, gereinigde en buitengewoon begaafde siel aan haar Skepper teruggegee, sonder 'n doodsnik, sonder 'n doodsagonie.

Sy is vreedsaam oorlede, amper onopgemerk deur haar familielede, wat lank gewag het voordat AEW weer begin asemhaal het. Dit was op 13 Oktober 1958, op die uur van Pous Pius XII se begrafnis, dat al die klokke oor die hele wêreld gelui het, net soos AEW in 1952 voorspel het aangaande die uur van haar dood. God is die Here van die tyd, en in Sy wyse raad is alles aangedui deur jaar, dag en uur.

'Jesus Christus is gister, vandag en tot in ewigheid dieselfde' (Heb 13:8).

V. Beskrywing van die afmetings van die bloedteken in sy ''-dele

Daar moet op gelet word dat die hele bloedvlek die karakter dra van iets wat ingegiet is, en meer lyk of dit natuurlik versprei het eerder as om skerp afgebaken te wees. Dit kan dus die geval wees dat die individuele resultate by herhaalde metings met 'n paar millimetre verskil, afhangende van waar die meetband langs die verskillende inkepinge geplaas word. Verder is daar in die begin sorg gedra dat die linnedoek, wat met vars bloed bevlek was en waarin die Heilige Bloed ure lank stadig bly deursypel, nie te veel uitgerek word nie.

Die klein doek self meet, soos reeds hierbo berig, 40 cm in lengte en breedte. Sien illustrasie op bladsy 59. Die totale hoogte van die bloedvlek vanaf die boonste punt van die hart tot by die onderste rand van die kaliks: 27 cm. Hoogte van die kaliks: 13,5 cm. Breedte van die basis van die kaliks: 6,5 cm. Breedte van die boonste rand van die kaliks: 10,20 cm. Breedte van die knop van die kaliks: 3 cm.

Lengte van die bloedstroom vanaf die linkerkant van die hart in die kelk: 6,5 cm. Breedte van hierdie bloedstroom soos dit die hart verlaat: 1 cm.

Breedte daarvan waar dit die kelk binnegaan: 2,5 cm. Deursnee van die rondvormige hostie: 4 cm. Diagonaal van die hartvormige hostie van bo regs na die middel links: 7,5 cm. Diagonaal van die hartvormige hostie van bo links na die middel regs: 7,5 cm. Breedte van die hartvormige hostie in die middel: 8 cm, dus dubbel die deursnee van die hostie.

Afstand van die boonste linkerrand van die hart tot die boonste linkerrand van die kelk

: 12,5 cm. Dieselfde afstand aan die regterkant: 13 cm.

Net droë getalle aanvanklik, maar die algehele prentjie openbaar tog 'n estetiese harmonie, 'n goedgebalanseerde komposisie en 'n sierlike simmetrie. Die bloedvloei links van die Hosta word dus in balans gebring deur dié aan die regterkant, en albei vestig die verband tussen die hart en die kalis.

VI. 'n Poging tot 'n wiskundig-geometriese -analise van die Bloedsimbool

Die bloedgevormde figure van die hart, kelk en hostie verskyn nie vir ons as lyne geteken met 'n liniaal en kompas nie, maar in vrye, amper natuurlik voorkomende vorme. In 'n wiskundige ontleding moet ons dus die metode toepas wat andersins vir voorwerpe in die natuur gebruik word. Byvoorbeeld, die struktuur van baie plante, sowel as dié van die menslike liggaam, is gebaseer op sekere wiskundige wette en vorms, dikwels die sogenaamde 'goue verhouding'; tog loop die konture van natuurlike groei vrylik langs die berekende, gestileerde lyne van die meetkundige vorms. Ons vind hierdie kenmerk ook in ons bloedbeeld.

Die idee van 'n wiskundige ondersoek van die bloedbeeld

is reeds op die dag ná die gebeurtenis in my opgewek deur die esteties aantreklike vorme en die harmonieuse rangskikking. As God inderdaad die skepper van hierdie verskynsel is, dan móét Hy dit ook gevorm het volgens die beginsels van Sy wysheid en skoonheid, soos die psalmis sê: 'omnia in sapientia fecisti. 'U het alles met wysheid geskep' (Ps 103:24). Ek het die saak later met 'n argitek by die Hoofposkantoor in R. bespreek, aan wie ek baie waardevolle voorstelle verskuldig is. Wat volg, is bloot 'n poging tot 'n geometriese ontleding, soos dit op grond van die leek se wiskundekennis uit sy skooldae uitgevoer kan word. Ons sal die volgende geometriese diagram opstel: **1. 'n Sirkel rondom die hele bloedvlek met twee ingeskrewe gelykbenige driehoeke en 'n snijpunt in die middel van die hostie.**

Eerstens teken ons 'n sirkel rondom die bloedvlek tot sy volle hoogte. Ons benoem die twee deursneeë wat van links na regs en van bo na onder loop as AB en CD, elk met 'n lengte van 27 cm en 'n straal van 13,50 cm. Die middelpunt M lê presies in die middel van die boonste rand van die kelk, bo die hangende druppel bloed.

Vanaf D merk ons eers die straal R (18,50 cm) op die omtrek na links en regs; dit gee ons die snijpunte E en F. – Nou verbind ons E met F, F met C, en C met E. Dit gee ons 'n eerste gelykbenige driehoek EFC ingeskryf in die sirkel, met 'n **sygleuwe van $a = 23,50$ cm**. Vervolgens, vanaf C, merk ons die straal r af: 13,50 cm langs die omtrek na links en regs, en verkry ons die kruispunte G en H. Ons verbind G met H, H met D, en G met D. Dit gee ons 'n tweede gelykbenige driehoek GHD ingeskryf in die sirkel, met dieselfde **sykantlengte $a = 23,50$ cm**. Die twee gelykbenige driehoeke, verskuif ten opsigte van mekaar, vorm 'n sespuntige ster; of, as ons die ses hoeke DFHCGED verbind, 'n seshoek met 'n eenheidssy-lengte $b = 13,50$ cm, d.w.s. weer

=r. By die ses hoeke ontstaan daar by die kruispunte JKLM'NO ses verdere kleiner gelykbenige driehoeke met die gemeenskaplike eenheidssy $c = 7,80$ cm. Hierdie dimensie loop ook deur die hele bloedsimbool. Verder verbind ons N met M om die rombus MLM,N te vorm. Hierin trek ons die twee diagonale M–M en L–N. Hul kruispunt, P, gee die sentrum van die bloedgasheer met 'n deursnee van 4 cm = d. **2. Die 'Goue Verhouding'**, Dit verwys na die estetiese, ideale komposisie en die mees aangename struktuur van 'n artistieke portret, sowel as van die menslike vorm, waarin die Goue Verhouding aan die onderste rand van die ribkas lê. Die meetkundige formule is: die kleiner deel is tot die groter deel soos die groter deel tot die geheel. Toegepas op die menslike figuur

: die afstand van die kopkroon tot die ribkas is tot die afstand van die voetsool tot die ribkas soos die afstand van die voetsool tot die ribkas is tot die afstand van die voetsool tot die kopkroon. In sy getalle uitgedruk, is dit: $5:8 = 8:13$.

Om die Goue Verhouding te vind, trek ons 'n loodregte vanaf die middel van die kop, P, na links oor die deursnee C–D, en kry die snijpunt P'. Die segment P' – C (= 10,20 cm) staan nou in dieselfde verhouding tot die segment P' – D = 16,80 cm as die segment P' – D : 16,80 cm staan tot die totale segment C – D : 27 cm.

Deur met 4 en 5 te vereenvoudig, kry ons die vergelyking: ffi : *S dus is P die sogenaamde Goue Deelpunt binne die algehele beeld van die Heilige Bloedsimbool. Ons benoem P'–C (=10,20 cm) as die 'Goue Segment' en dui dit aan as e.

Die 'Goue Deel-lyn' strek vanaf P' regs deur P, die middelpunt van die Bloedgasheer. Dit blyk die beginpunt en die bloudruk vir die hele Bloedteken te wees. Ons vind die 'Goue Lyf' van 10,20 cm weer in die breedte van die boonste rand van die kelk K'–K' sowel as in die diepte van die kelkbekers M–R:'/' e:5,10 cm.

Opsommend kan ons sê: 'n ordelike en esteties aangename standaard loop deur die struktuur en samestelling van die hele bloedbeeld, wat dit 'n klassieke skoonheid en harmonie verleen. Die middelpunt van die gedaante van die hostie stem ooreen met die stelsel van eentalle en drietalle (sirkel- en driehoeklyne), sowel as met die Goue Verhouding. Die kraglyne konvergeer op die middelpunt van die hostie vanuit byna elke rigting, of eerder, almal straal daaruit. Die vorm van die hostie verskyn dus as die bron en eindpunt van alle ander vorme en voorwerpe.

3. Rektangels met gasheer-vormige dwarsdeur – Figuur bl. 61

As ons die hele tekening met ongeveer 30 grade na regs draai, val die reghoek EDHC op. Binne hierdie reghoek lê die vorm van die hostie in die middel tussen die twee lang sye DH en Ec (elkeen

= 23,3 cm) en, aan die ander kant, by die punt waar die dwarslyn NL die diagonale MM' kruis – die dwarslyn NL verdeel die reghoek in twee ongelyke dele, waarvan die boonste deel NLHC een derde (7,8 cm) uitmaak en die onderste deel NLDE twee derdes (= 15,5 cm) van die hele vierhoek. Hierdie verdeling stem op sy beurt ooreen met die beginsel van die Goue Verhouding:

#ä : *ffi Dit lei, deur te deel deur 2 en 3: ffi : ffi

As ons die diagonaal MM' na bo tot by A' en na onder tot by Z verleng, verkry ons 'n groot kruis binne die vierhoek EDHC. Op die kruispunt van hierdie kruis lê, weer eens, die beeld van die Bloedlywe as die sentrum van die hele ruimte. 'n Mens kan dink aan die vloerplan van 'n kerk met 'n vrystaande altaar, wat die tabernakel huisves wat die Eucharistiese Hostië bevat

(vergeleke met die kerk by Vierzehnheiligen)

4. Twee geometrisch berekende gestileerde kelke binne die teken van die Bloed – sien prent op bl. 60. Ons trek 'n halwe sirkel na onder rondom M met 'n straal van 'r'

van die 'Goue Verhouding': $1/2$ van 10,20 cm : 5,1 cm. Op die onderste basislyn merk ons die breedte van die kelkbasis uit: 6,5 cm, en kry die punte S en T. (D lê halfpad tussen hulle). Dan merk ons M vanaf S

na M, maar verleng die verbindingslyn slegs tot by die kruipunt R' met die halwe sirkel om M. Op dieselfde wyse merk ons M vanaf T en verleng die verbindingslyn slegs tot by die kruipunt R' met die halwe sirkel om M. Die resulterende meetkundige figuur vorm 'n gestileerde kelk (meetkelk) met 'n hoogte van 13,50 cm (: r) en

'n kelkbekerskuif wie se boonste rand 10,20 cm meet (: Goue Verhouding) en wie se diepte 5,10 cm meet (: die helfte van die Goue Verhouding).

Kelkhandvatsel

R'–R': 2,50 cm. Nou beweeg ons na bo en trek vanaf C 'n halfronde na onder met 'n straal van e: 10,20 cm (Goue Verhouding). Dit kruis die boonste basislyn by U en V; onderaan raak dit die Goue Snede by P'. Die resulterende halwe sirkel vorm 'n bak met 'n deursnee bo (U–V) van 2 keer e, d.w.s. 2 keer 10,2 cm,

:20,4 cm. – Op die onderste basislyn merk ons e af: 10,2 cm links en regs van D, sodat D die middelpunt vorm. Laat die twee eindpunte X en Y wees. Vanuit X mik ons op C bo, maar trek die verbindingslyn slegs tot by die kruipunt P' met die halfronde om C. Net so mik ons vanuit Y op C, maar verleng die verbindingslyn slegs tot by die kruipunt P, wat ook die middelpunt van die Bloedgasheer is.

Die hele meetkundige figuur wat so gevorm word, verteenwoordig 'n gestileerde kelk, 'n sogenaamde 'kommunikkelk', met 'n totale hoogte van 27 cm, waardeur die diepte van die kelkbak 10,20 cm meet (: Goue Verhouding) en die kelkvoet D–P' 17 cm meet (die langer segment van die Goue Verhouding). Die kelkhandvatsel P'–P is 4 cm breed, d.w.s.: die deursnee van die Hosta. Die boonste rand van die kelk, U–V, is 20,40 cm: tweemaal die Goue Verhouding. 'n Oorgrypende beskouing van sowel die naturalistiese uitbeelding van bloed as die geometries gestileerde reproduksie openbaar 'n deeglik beplande struktuur en 'n aangename komposisie wat die klassieke estetiese norm van die Goue Verhouding volg. Kon dit geskep gewees het deur 'n gees van wanorde, soos 'n teëstaande beskuldiging beweer het? Of is dit tog bedink en gevorm deur 'God se wysheid, wat die kunstenaar van alle dinge is en alles pragtig reël'? 'Omnium artifex, et disponit omnia suaviter' (Wys 7:21; 8:1)? VII. Die 'bloedsimbool' van R. en die kerklike tribunaal: soos reeds opgemerk, was die Kerk se reaksie op die gebeure in R. destyds nogal negatief. Mens sou nog steeds

dit sal steeds gevra kan word of die ware verslae werklik by die hoogste kerklike owerhede destyds uitgekom het, en hoe hulle werklik gereageer het. Maar laat ons dit alles eers ter syde en vra: Het absoluut niks positiefs gebeur aan die kant van die hoogste kerklike owerhede ten opsigte van die saak van die bloedteken van R. nie?

Was dit toeval – wat nie bestaan nie – of was dit 'n innerlike aansporing van die Heilige Gees, die onsigbare maar primêre leidsman van die Kerk van Christus, toe Pous Johannes XXIII op 30 Junie 1960 – dit is agt jaar later – op die vooraand van die Fees van die Kosbare Bloed 'n Apostoliese Brief gepubliseer het: 'Oor die Eerbetuiging van die Kosbare Bloed van Jesus Christus', waarin hy die Christendom oproep om sy eerbied vir die Kosbare Bloed van die Verlosser te vermeerder? Hierdie optrede het hy in herinnering geroep dat sy voorganger, Pius IX, in 1849, in vervulling van 'n gelofte, die liturgiese eerbied van die Kostelike Bloed na die hele Kerk uitgebrei het; voorts dat Pius XI, ter geleentheid van die 19de honderdjarige herdenking (1933) van die Verlossing van die menslike geslag, het die Gedenkdag van die Kostelike Bloed verhef tot 'n fees van die eerste klas, 'sodat die eerbiediging van die Kostelike Bloed van die Verlosser kragtig bevorder mag word en die vrugte van hierdie Goddelike Bloed selfs oorvloediger oor die mensdom mag vloei'."

Voorheen, op 3 Maart 1960, het Johannes XXIII persoonlik die hoogste kerklike goedkeuring verleen aan die Liturgie van die Kosbare Bloed, wat tot dan toe slegs in die privaat toegelaat was. - Die pauslike brief beklemtoon ook die charismatiese openbarings van die Heilige Gees aan Sint Margaret Alacoque en die pogings van die Eerw. Vader Caspar del Bufalo met betrekking tot die toewyding aan die Heilige Hart van Jesus, wat op sy beurt beduidend bygedra het tot die bevordering van die toewyding aan die Kosbare- en tot die bekendstelling van die liturgiese viering daarvan. Dit alles klink, om die minste te sê, soos 'n indirekte verwysing na die charismatiese gebeure rondom die Kostelike Bloed van die Verlosser in Duitse lande en regverdig die aanname dat die positiewe getuienisse in hierdie verband tog in die hande van die Vikaris van Christus beland het. 'Erit Sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis. Die bloed sal vir julle 'n teken wees op die huise waar julle woon' (Eksodus 12:13). Is die Heilige Gees, wat die Bybel inspireer, hier op soek om 'n geestelike verband aan te dui tussen die simboliese offerbloed op die deurkosyne van die huise waar die getroue Israeliete gewoon het, en die ware offerbloed van 'Jesus Christus, die onberispelike en onskuldige Lam' (1 Pet 1:9), wat in die huise van gelowige Christene vergiet is? – Of moet die bloed van martelare eers vergiet word voordat Christus se bloed sy betekenis herwin?

VIII.

Litanie tot die Heilige en Kosbare Bloed

Heilige Drie-eenheid, een Here en God. In die naam van die Heilige God † die Vader, en van die Seun, en van die Heilige Gees.
Amen.

V. Heilige en Almagtige God, ons Vader, U wat die hemel en die aarde geskape het, alle dinge sigbaar en onsigbaar,

A. ons bid U, ontferm U oor ons, hoor ons, heilig ons en beskerm ons.

V. Heilige God, Jesus Christus, eniggeborene Seun van die lewende Heilige God, **A. ons bid U, wees ons barmhartig ons en verlos ons.**

V. God die Heilige Gees, een met die Vader en die Seun,
A. ons bid U, wees barmhartig met ons, verlig en lei ons

V. Heilige Drie-eenheid, Enige Heilige God, U is vrede, die Weg, liefde, wysheid, waarheid, die Opstanding, lig en lewe,

A. ons bid U, wees barmhartig met ons en regeer oor ons;

(Hierdie kan afwisselend gebid word)

Heilige Bloed van Christus, die Eniggeborene Seun van die Ewige Vader;

Heilige Bloed van Christus, die Nuwe en Ewige Verbond;

Heilige Jesus Christus, ter wille van die siele wat nie verlos kan word nie, het U bloed gesweet op die Olyfberg; Heilige Bloed

van Christus, vergiet tydens die geseling;

Uitgestort tydens die Kroon met Dorings;

Heilige Bloed van Christus, wat uit die Heilige Hart op die Kruis gevloei het;

Heilige Bloed van Christus, teenwoordig in die Sakrament

van die Altaar; Heilige Bloed van Christus, drank en

suiwering van siele; Heilige Bloed van Christus,

oorwinnaar van alle demone; Heilige Bloed van Christus,

vrede en vreugde van alle harte;

Heilige Bloed van Christus, saligheid van die siekes en die

sterwendes; Heilige Bloed van Christus, bevryding van die arme

siele uit die Vagevuur;

A. Ons smEEK U, verlos ons;

V. Heilige Here en God, Jesus Christus, ons Koning en Verlosser, U neem die sondes van die wêreld weg,

A. Ons smeek U, ontferm U oor ons en verhoor ons.

V. Heilige Here en God, Jesus Christus, ons Koning en Verlosser, U neem die sondes van die wêreld weg,

A. Ons smeek U, wees ons barmhartig en spaar ons.

V. Heilige Here en God, Jesus Christus, ons Koning en Verlosser, U neem die sondes van die wêreld weg,

A. Ons bid U: wees barmhartig met ons; verleen ons U vrede, krag en liefde.

A. Heilige Almagtige God, ons Vader in die Paradys, ons prys U, verheerlik U, aanbid U en dank U. U Heilige Koninkryk is reeds onder ons.

Heilige Jesus Christus, reinig ons asseblief van ons sondes deur U heilige wonde en U heilige, kosbare Bloed, sodat ons U wil kan vervul en heilig kan word.

Ons dank U vir U verlossing. **Amen.**

Ons Vader... Ons

prys U,

Heilige Maagd Maria...

† *Ons eer U, ...*

Oordenkings oor die Kosbare Bloed tydens die Kommunion

"Wie my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en ek sal hom op die laaste dag opwek" (Johannes 6:54).

'Elke keer as julle hierdie brood eet en hierdie beker drink, verkondig julle die Here se dood totdat Hy kom' (1 Korintiërs 11:26).

'Hoe mooi is dit om uit hierdie wêreld na God oor te gaan, om in Hom opnuut op te staan. Ek verlang na daardie brood van God, wat die vlees van Jesus Christus is; en as drank verlang ek na Sy Kosbare Bloed, wat onverganklike liefde is' (St Ignatius van Antiochië).

'Soos 'n wingerdstok bring ek voort soet, geurige vrugte; en my blomme dra glorieryke, edele vrugte' (Spr 24:17). Die vrugte van die wingerdstok, naamlik die Geseënde Maagd, is druiwe en wyn, wat die Liggaam en Bloed van Christus is. Die fyn wyn, afkomstig van die blom van die wingerdstok, is die Bloed van Christus, gebore uit die Geseënde Maagd (St Albertus Magnus).

'Kom, o kom, Vlees, brandende kool van my Verlosser, reinig my lippe, ontsteek my met die liefde wat U aan die dood oorgelewer het.

Kom, o Bloed, vergiet uit liefde; vloei in my hart, o stroom van vlam! O Verlosser, dit is dan U Liggaam, die ware Liggaam wat deur die wonde deurboor is. Ek verenig myself met al U wonde; deur hulle het al U Bloed vir my gevloei" (Bossuet).

'Wat kos en drank vir die liggaam is, is die lig van waarheid en heerlikheid en die vloed van liefde vir die siel; en in Christus stem Sy menslike vlees presies ooreen met die stralende kleed van heerlikheid waarmee Hy in Sy goddelike natuur bekleed is, en Sy menslike bloed met die stroom van lewe en liefde wat uit Sy goddelike Hart opborrel. Sodoende word ons deur die deelgenootskap van sy vlees verlig deur die lig van die ewige waarheid, verheerlik en getransformeer deur sy heerlikheid; en in sy bloed vloei die stroom van die ewige lewe en goddelike liefde in ons harte. Deur die goddelike krag wat in die Here se vlees woon, word ons in ons siele in die beeld van Sy goddelike heerlikheid verander, en in ons liggame in die beeld van Sy eie verheerlikte liggaam, net soos, deur die krag van die Heilige Gees wat in sy bloed vloei, ons siel en ons liggaam vervul word met God se onverganklike lewe."

1 Julie

IX. Fees van die Kosbare Bloed van onse Here en God Jesus Christus

1ste klas – rooi

Die Fees van die Kosbare Bloed is 'n fees van verlossing, waarvoor ons nooit genoeg dank kan betuig nie. In die water en bloed wat uit die sywond van die Gekruisigde gevloei het, het mense nog altyd die goddelik-menslike lewensstroom gesien wat, vloeiend van die Kruis af deur die Kerk in Doop en Eucharistie, almal bereik vir reiniging, heiligmaking en die innigste eenheid met Christus.

Maar ons word ook herinner aan die offerbloed wat die Hoëpriester, Jesus Christus, aan die hemelse Vader aangebied het as verzoening vir die sondes van die wêreld. Die Kommunievers roep ons op, in die krag van die Bloed van Christus—wat ons in die viering van die Mis as 'n pand van verlossing ontvang—om gereed te wees vir sy koms aan die einde van die tyd. Ons word almal geroep om deur ons hele lewe te bewys dat die Bloed van Christus nie tevergeefs vergiet is nie'

Introïe-antifoon Openb. 5:9–10

Here, U het ons met U bloed losgekoop uit elke stam, taal, volke en nasies, en het ons 'n koninkryk vir ons God gemaak.

Psalm 88: Ek sal vir ewig van die Here se barmhartigheid sing; met my mond sal ek u getrouheid van geslag tot geslag verkondig.

Ons eer die Almagtige Heilige Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees. Gloria...

Gebed van die Dag

Almagtige en ewige God, U het U eniggeborene Seun as die Verlosser van die wêreld aangestel en verkies om deur sy bloed met ons versoen te word; verleen dan, ons bid U, dat ons die prys van ons verlossing in eerbiedige viering mag eer en, deur sy krag, beskerm word teen die euwels van hierdie aardse lewe, sodat ons ewig in sy vrug in die hemel mag jubel: deur Hom, die Heilige God, Jesus Christus, ons Koning en Verlosser.

Lees – Hebreërs 9:11–15

uit die Brief van Sint Paulus die Apostel aan die Hebreërs. Broeders! Christus het verskyn as Hoëpriester van die toekomstige [hemelse] seëne. Hy het die meer verhewe en volmaakte tent [hemel] binnegegaan, nie met hande gemaak nie—dit wil sê, nie van hierdie wêreld nie—ook nie met die bloed van bokke en stiere nie, maar met sy eie bloed, eenmaal en vir altyd in die Allerheiligste, en het die ewige verlossing verseker. Want as die bloed van bokke en stiere, en die as van 'n jong koei, wanneer dit op die wat onheilig is, gesprinkel word, hulle heiligmaak sodat hulle in die vlees gereinig word, hoeveel te meer sal die bloed van Christus, wat Homself deur die Heilige Gees as 'n onberispelike offer aan God aangebied het, ons gewete reinig van dooie werke [sondes], sodat ons die lewende God kan dien? Daarom is Hy die Middelaar van die Nuwe Verbond, sodat deur sy dood—wat Hy gely het vir die verlossing van die sondes wat onder die eerste verbond gepleeg is—dié wat geroep is, die beloofde, ewige erfdeel in Christus Jesus, onse Here, kan ontvang.

Gradueel – 1 Johannes 5:6; 7–8

Dit is Hy, Jesus Christus, wat gekom het deur water en bloed—nie deur water alleen nie, maar deur water en bloed. Daar is drie wat in die hemel getuig: die Vader, die Woord en die Heilige Gees; en hierdie drie is een. En daar is drie wat op die aarde getuig: die Gees, die water en die bloed; en hierdie drie is een.

Alleluia-vers – 1 Johannes 5:9

Hosianna, hosianna. **V.** As ons menslike getuienis aanvaar, is God se getuienis nog groter. Halleluja.

In votiefmisse

Tydens Voregs en Vastryd

In plaas van die Halleluja-vers volg die Tractus die

Graduaal: Ef 1:6–8; Rom 3:24–25

God het ons guns betoon in sy geliefde Seun; in hom het ons verlossing deur sy bloed: **V.** Die vergifnis van sondes, danksy die rykdom van sy genade, wat Hy oor ons oorfloedig uitgestort het. Ons is vrylik geregtig verklaar deur sy genade deur die verlossing wat in Christus Jesus is. **V.** God het Hom in Sy bloed aangebied as 'n versoeningsoffer, [wat] deur geloof doeltreffend is.

Gedurende die Paastyd

In plaas van die geleidelike en Hallelujaverses, word die volgende antifone gesing:

Eerste Halleluja-vers Openb. 5:9 Halleluja, halleluja. **V.** U is waardig, Here, om die boekrol te neem en sy seëls oop te maak; want U is geslag, en met U bloed het U ons vir God losgekoop.

Tweede Halleluja-vers – Eks 12:13

Alleluia. **V.** Die bloed sal vir julle 'n teken wees: wanneer Ek die bloed sien, sal Ek oor julle gaan, en die plaag wat verwoesting bring, sal nie oor julle kom nie. Alleluia.

Twee Halleluja's word by die Introit gevoeg; die Offerande en die Kommunie ontvang elk een Halleluja.

Evangelie: Johannes 19:30–35

Volgens Johannes. In daardie uur het Jesus, nadat Hy die asyn geneem het, gesê: 'Dit is volbring.' Toe buig Hy Sy hoof en gee Sy gees oor. Sodat die liggame nie oor die Sabbat op die kruis sou bly nie, het die Jode Pilatus gevra om hulle bene te breek en hulle liggame af te haal. (Want dit was Voorbereidingsdag, en daardie Sabbat was 'n groot dag.) Die soldate het toe gekom en die bene van die eerste man en van die ander wat saam met hom gekruisig was, gebreek. Maar toe hulle by Jesus kom, sien hulle dat hy reeds dood was; daarom het hulle sy bene nie gebreek nie, maar een van die soldate het sy sy met 'n spies deurboor, en onmiddellik het bloed en water uitgevloei. Die een wat dit gesien het [Johannes], getuig daarvan, en sy getuienis is waar. Geloofsbelydenis

Offerantifoon – 1 Kor 10:16

Is die beker van seën wat ons seën nie 'n deelgenootskap in die bloed van Christus nie? En is die brood wat ons breek nie 'n deelgenootskap in die liggaam van die Here nie? Psalm 115

Gebed oor die Gawes

Ons bid dat ons deur hierdie goddelike misteries mag naderkom aan Jesus, die Middelaar van die Nuwe Verbond, en op u altaar mag vernuwe, o Here van die leërskaar, die besprinkeling van die bloed wat meer welsprekend spreek as die bloed van Abel, wat na die hemel uitgeroep het nie om verzoening nie, maar om wraak: deur Hom, onse Here Jesus Christus.

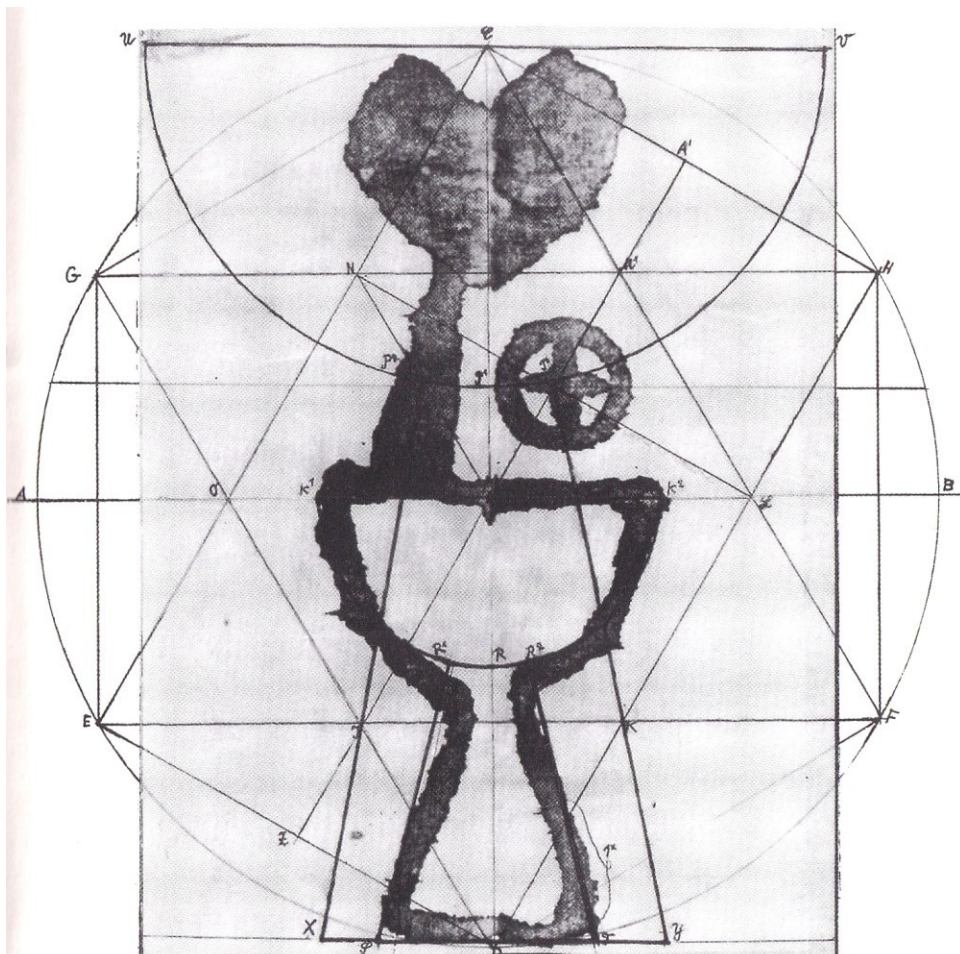
Voorwoord van die Heilige Kruis

Kombinasie-antifoon

Christus het Homself eenmaal geoffer om die sondes van baie te dra; by die tweede koms sal Hy niks met sonde te doen hê nie: Hy sal verskyn tot heil van dié wat Hom verwag.

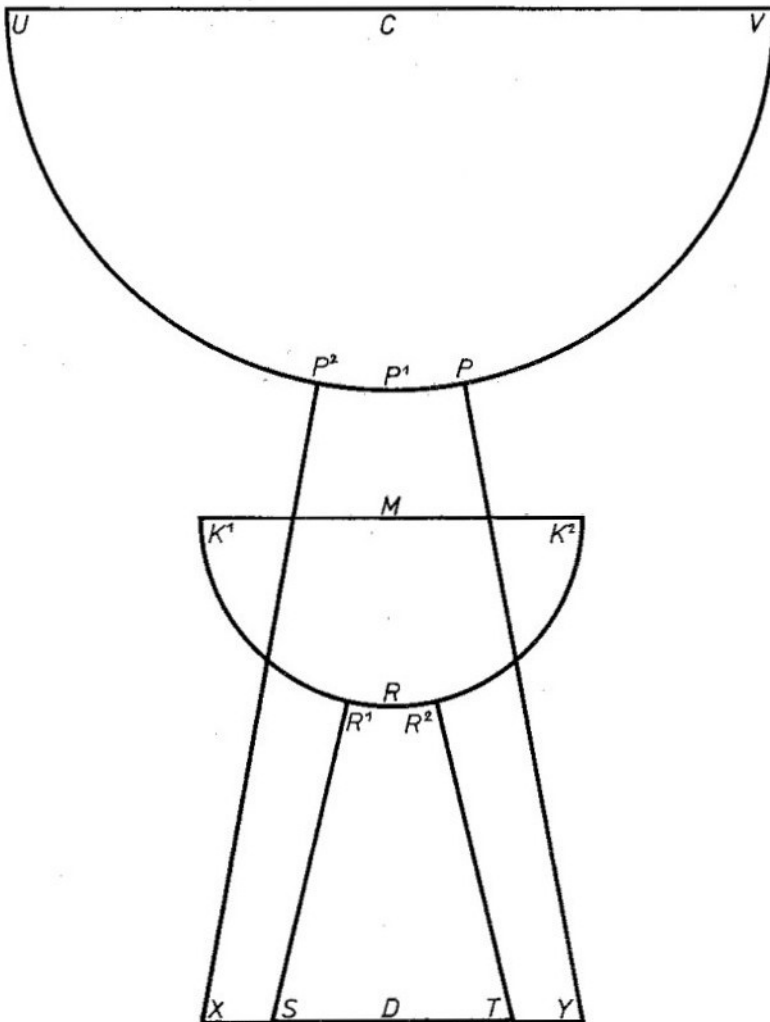
Gebed na die Kommunie

Here, nadat ons tot die heilige tafel toegelaat is, haal ons met blydschap water uit die fontein van die Verlosser; nou bid ons: mag Sy bloed vir ons 'n fontein word wat vloei tot die ewige lewe: deur onse Heilige Here en God Jesus Christus, wat saam met U leef en regeer in die eenheid van die Heilige Gees, Heilige God, van ewigheid tot ewigheid. **Amen.**

X' 1. Nabyfoto van die Bloedsimbool met die meetkundige merkers A-B. Deursnee van die sirkel wat om die Bloedsimbool geteken is: 27 cm. Straal M-A: 13,50 cm. – Algehele grootte van die Bloedsimbool: 27 cm. Hoogte van die kelk: 13,50 cm. Van die toppunt van die hart tot die boonste rand van die kelk: 13,50 cm. K-K: Breedte van die kelkrand: 10,20 cm (= Goue Verhouding). S-T: Breedte van die kelkbasis: 6,50 cm. - Deursnee van die hostie: + kr. S-T-H.-K,-K,- B'-S: Vorm van die klein gestileerde kelk. X-Y-P-V-U-P"-X: Vorm van die groot gestileerde kelk.

1* Hierdie gedeelte is uitgesny vir die ondersoek van die bloedvlek. Instituut vir Forensiese Geneeskunde, Universiteit, 8ste, 12 November 1953. Resultaat: 'Aanwesigheid van menslike proteïene, hoogstwaarskynlik bloed. Of bloedgroep 0 of geen bloedgroepstof.' Oorspronklike verslag by die outeur.

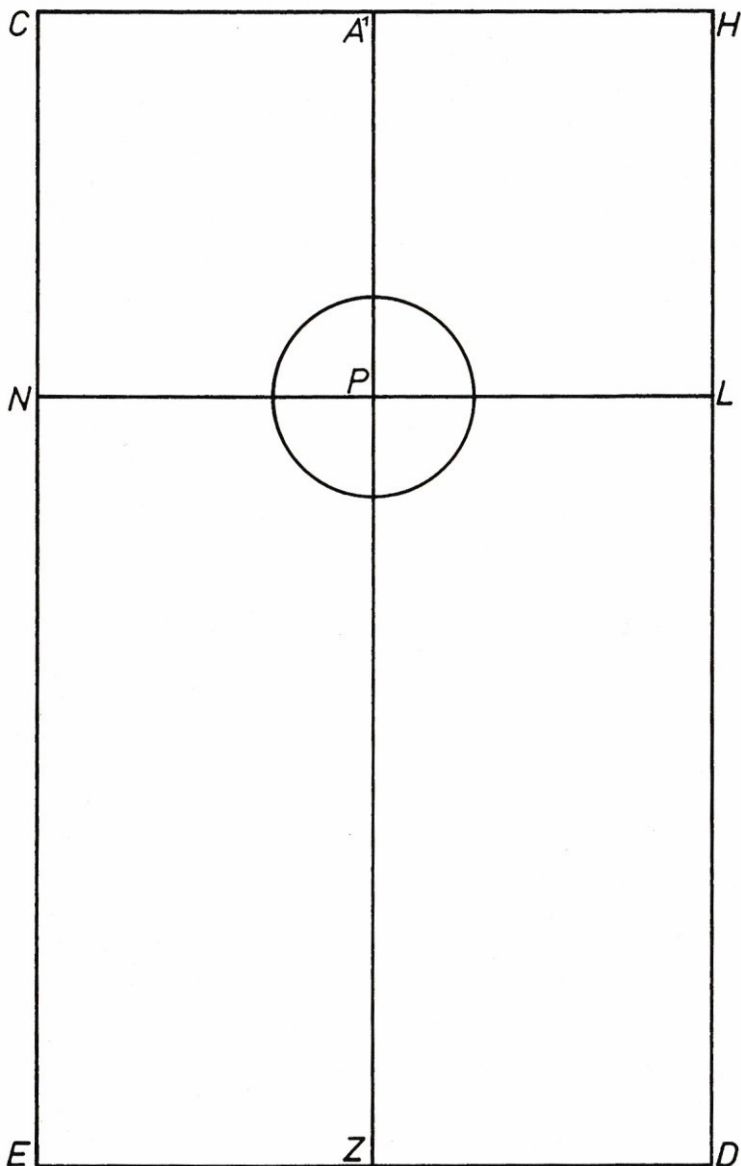

X, 2. Die twee geometrisch berekende gestileerde kelkvorme: Klein Kelk (Miskelk)

Totaalhoogte D-M: 13,5 cm; boonste rand van die kelk K'-K': 10,2 cm; basis van die kelk S-T: 6,5 cm; diepte van die kelkbekers M-FI: 5,1 cm; kelkhandvatse B'-R'': 2,5 cm; hoogte van die kelkbasis D-H: 8,5 cm.

Groot kelk (kommunikantkelk)

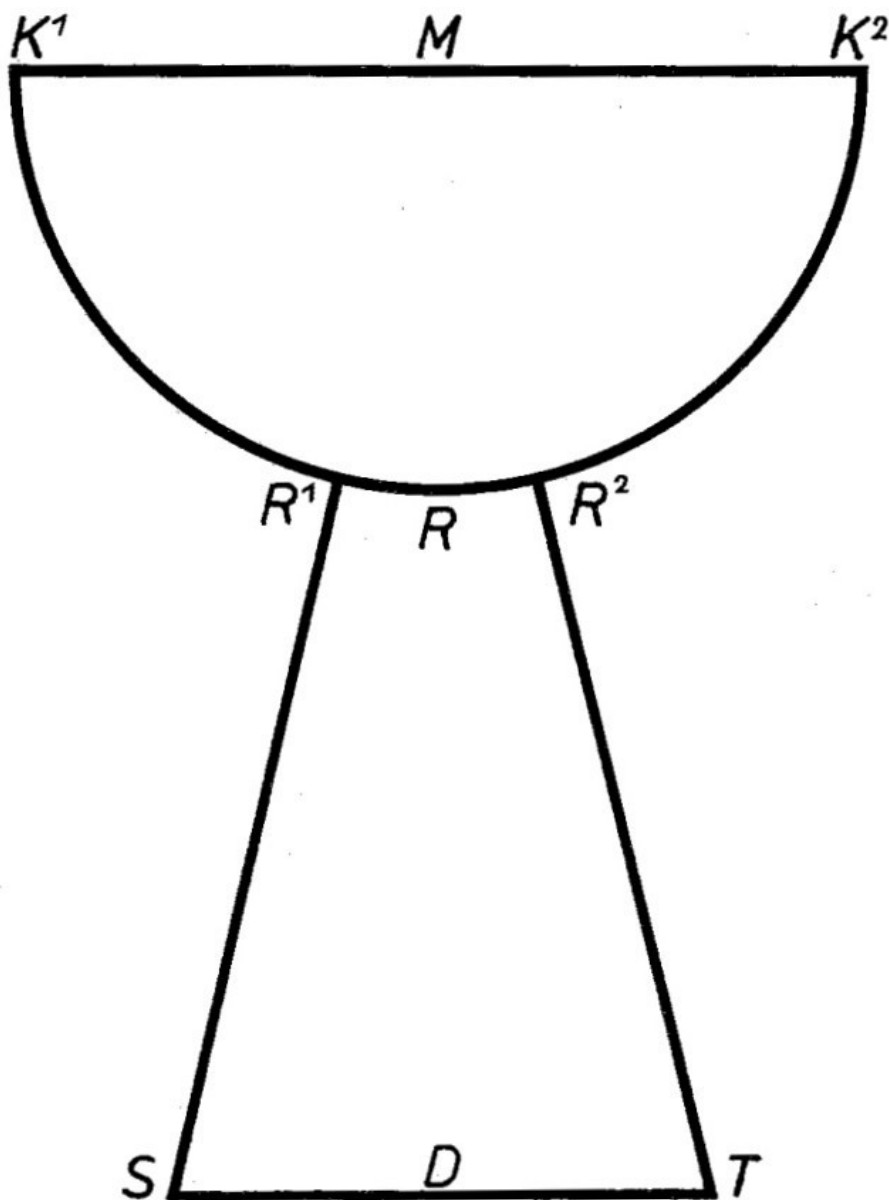
Totaalhoogte O-C: 27 cm; boonste rand van die kelk U-V: 20,4 cm; basis van die kelk X-Y: 10,2 cm; diepte van die kelkbak P'-C: 10,2 cm; kelkhandvatse P'-P: 4 cm (deursnee van die hostie); Kalkvoethoogte D-P': 16,8 cm.

X, 3, Vloerplan vir 'n sakristie

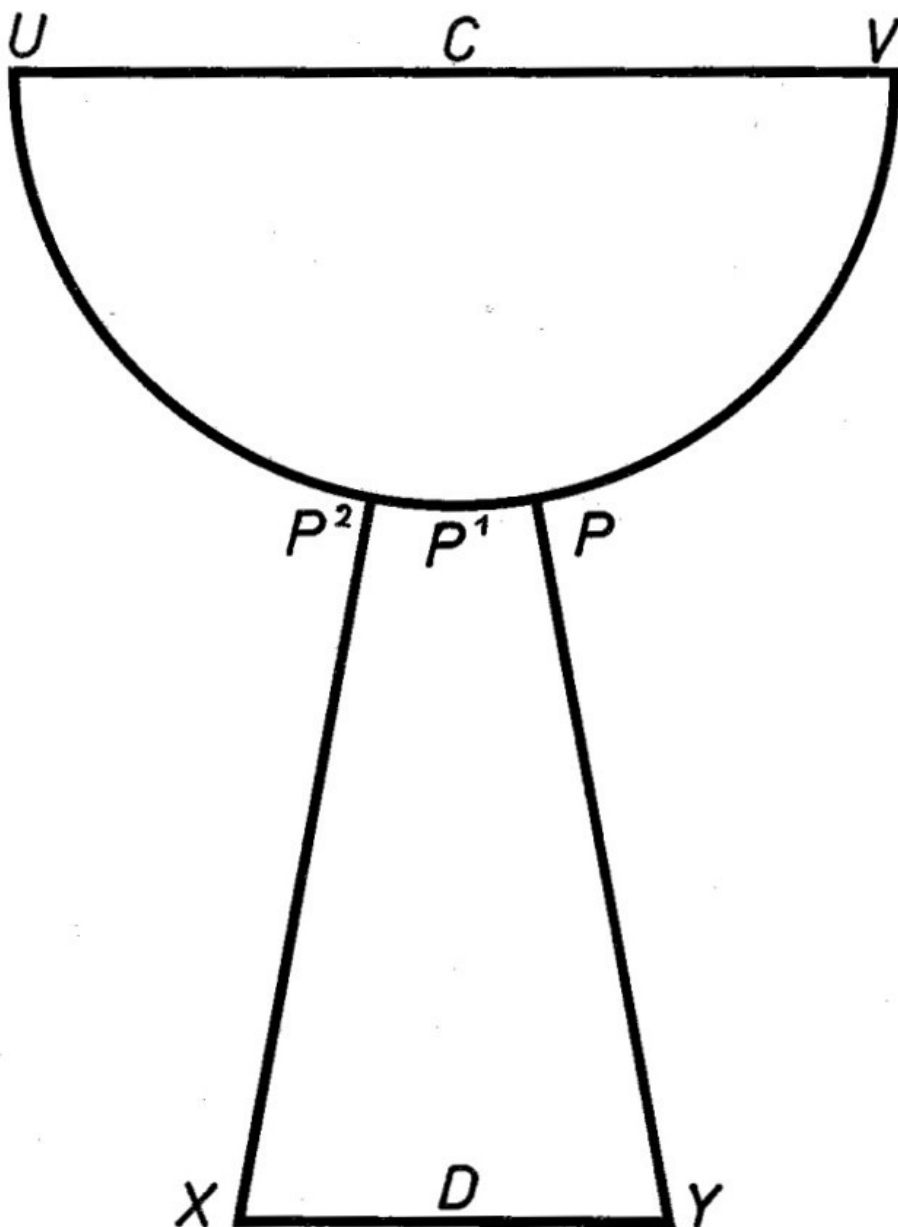
Die twee lang kante E–C en D–H: 23,30 cm elk. Die twee kort kante E–D en C–H: 13,50 cm elk.

Die middellyn Z–A' loop deur die middel van die gasheer by punt P. Die dwarslyn N–L verdeel die hele reghoek sodat die boonste, kleiner deel NLHC een derde van die geheel uitmaak. By punt P (middel van die gasheer) lê die goue verhouding van die lengte Z–A'.

4. Chasuble

$S-T$ – 6,5 cm; $D-M$: 13,5 cm; K^1-K^2 : 10,2 cm; $M-R$: 5,1 cm; R^1-R^2 : 2,5 cm.

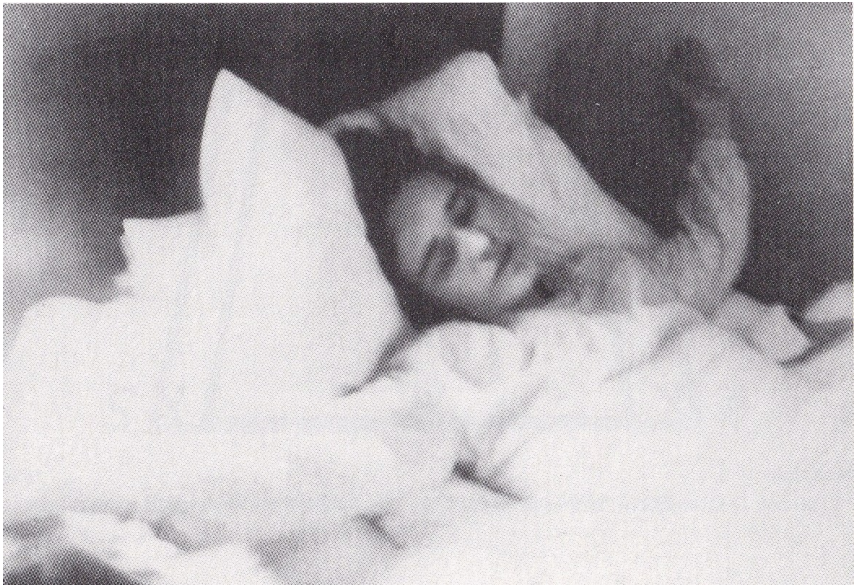

5. Nagmaalbekken

X-Y: 10,20 cm; D-A: 27 cm; U-V: 20,40 cm; C-P': 10,20 cm; P'-P: 4 cm
(kommunie-wafel-deursnee)

AEW ongeveer 6 weke voor haar heengaan.

AEW 'in rus' (15:00–18:00) nadat sy die Passie van Christus deurstaan het. Die enigste foto van hierdie soort wat deur haar suster Maria geneem is

foto van hierdie soort, geneem iewers voor haar dood.

Prys

van die Kosbare Bloed van Christus

Ek prys die wonde en die bloed van die Lam, wat die swakhede van my liggaam genees.

Ek prys die wonde en die bloed van die Lam, wat die swakhede van my siel genees.

Ek prys die wonde en die bloed van die Lam, wat die swakhede van my gees genees. Aanbidding aan die Lam van God, wat Sy bloed vir ons in lyding vergiet het. In Sy Bloed is die krag om te vergewe, in Sy Bloed is die krag om te reinig, in Sy Bloed is die krag om te verlos, in Sy Bloed is die krag om vry te maak, in Sy Bloed is die krag om te oorwin, in Sy Bloed is die krag om te vernuwe, in Sy Bloed is die krag om te bewaar. Vir dié wat in die krag van die Bloed van Jesus glo, is niks onmoontlik nie.

Ek prys die bloed van die Lam, wat my reinwas van al my sondes, sodat ek so wit soos sneeu kan word.

Ek prys die bloed van die Lam, waarin daar krag is om my vry te maak van al my boeie en kettings van sonde.

Ek prys die bloed van die Lam, wat sterker is as my eie bloed en my in die beeld van God verander.

Ek prys die bloed van die Lam, waarin daar oorwinning is oor alle magte wat my wil onderdruk, oor elke vyandige mag.

Ek prys die bloed van die Lam, wat vir my die troupaardjie voorberei.

Ek prys die bloed van die Lam, wat alle dinge, alle dinge nuut maak. Hallelujah! – Amen.

M. Basilea Schlink,
Susters van Maria, Darmstadt

Gebed tot Ons Vrou van die Kosbare Bloed

Heilige Koningin van die Heelal, ons liewe Moeder. In U en deur U prys ons die wonderlike geheimenis van die Bloed van Jesus, die groot krag van verzoening.

In die stralende glans van u Onbevleete Ontvangenis het u 'n rol gespeel in die glorieryke oorwinning van die Bloed van ons verlossing; langs die Heilige God, Jesus Christus, die Verlosser, het u mede-verlosseres en Moeder van die hele mensdom geword.

Heilige Maria, in u verhewe en magtige posisie groet ons U, Vrou en Koningin van die Kosbare Bloed: besprinkel ons siele met hierdie glorieryke en versterkende Bloed, sodat ons alle strikke van die bose vyand kan oorwin en met heilige ywer voort kan dring op die pad van deug.

Skryf ons name met hierdie Bloed in die Boek van die Lewe in, sodat ons, as aanbidders daarvan hier op aarde, eendag saam met U en al die uitverkorenes hierdie Kosbare Bloed in ewige heerlikheid kan prys.

'Imprimatur', 12 Julie
1960, Aartsbiskop se
Ordinariaat, Salzburg

**Genade en barmhartigheid, o my Heilige Jesus, in
hierdie huidige gevaar; bedek ons met U kosbare
Bloed.**

Jesus, geprys en geseën, wat ons deur Sy Bloed vrygemaak het!

**Hê lief die Almagtige God, wat u wil red en in vrede
wil hou**

Ons prys, liefhet en aanbid die Almagtige Heilige Drie-enige God, † Vader, Seun en Heilige Gees, nou en altyd en tot in alle ewigheid. Alles wat ons doen is niks anders as die wil van die Heilige God nie. Ons dank die Heilige God dat Hy deur ons werk en dat ons in staat is om namens alle mense te skryf.

Mag God, die Heilige Gees, ons en almal verlig met Sy lig, en alle harte vervul met vrede, krag, genade en liefde.

Sint-Michael die Aartsengel, met sy nege kore heilige engele, waak oor ons en beskerm ons altyd.

Die heiliges van God is ons voorspraakmakers.

Die Heilige Almagtige God kan gee en kan wegneem. Die Heilige God weet reeds wat in mense se harte is en hoe hulle môre sal wees.

Hy wil ook graag altyd in julle harte bly, sodat alle mense Sy wil kan vervul, die Paradys kan bereik en vir ewig saam met die Heilige God kan lewe.

Onder geen omstandighede mag 'n mens die Heilige God ontken; 'n mens moet altyd in die Heilige God se waarheid leef en Hom dien.

Ons Almagtige Heilige Drie-enige God, † Vader, Seun en Heilige Gees, is Self die Waarheid, sonder valsheid, sonder trots, en daar is geen kettery in Hom nie.

Hy het eens vir my gesê, J.: 'Jy moet sondaars liefhê en sonde haat'.

Die Heilige God, ons Koning en Verlosser, het alle mense lief. Hy wil hê dat almal gered moet word.

En dit is ook ons wil: dat niemand na die hel moet gaan nie. Vir ongeveer 40 jaar skryf ek gebede gratis vir die hele wêreld, want die Verlosser het ons belowe: 'Julle loon sal groot wees in die Paradys'.

Hy wil ook dié red wat wegdraai van die Almagtige Heilige Drie-enige God—Vader, Seun en Heilige Gees—en niemand behoort twee here te dien nie.

Óf die Heilige en Barmhartige God, of Satan en die demone.

Die Verlosser het gesê: 'Daar is geen siel sonder sonde nie'.

Sy liefde oorwin altyd wanneer mense hul sondes uit die dieptes van hul harte bekering, want Hy is die liefdevolle en getroue Almagtige Heilige Drie-enige God.

Sonder die Heilige God kan ons niks doen nie en kan ons nie die ewige lewe bereik nie.

Daarom het ons elke dag die Heilige God nodig, sodat ons Hom kan liefhê en te alle tye en vir ewig getrou aan Hom kan bly.

www.gnadenvolle-gebete.de

16 November 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard